

Hitében megerősödve térhet haza a zarándok

Megáldották a felújított római
Szent István Házat

A római Szent István Ház kápolnájában tartott ünnepi szentmise után Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke szeptember 25-én megáldotta a felújított épületet.

A szentmisén és a megáldáson részt vett Erdő Péter bíboros, prímás; Paul Richard Gallagher érsek, a Szentszék államközi kapcsolatainak titkára; Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; Kocsis Fülöp hajdúdorogi érsek-metropolita; Tóth Tamás, az MKPK titkára; Sztáray Péter András, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkára, valamint a Rómában élő és ott szolgáló papok, szerzetesnők és a római magyar katolikus közösség számos tagja.

A szentmise kezdetén Veres András püspök köszöntötte a megjelenteket. Arról beszélt, hogy Rómába, a Szent István Háza jöhetnek magyarok turistaként vagy zarándokként, s itt egy kis magyar szigetet találnak. Hozzátette: örül, hogy erre a mostani alkalomra sor kerülhet. Azt szerették volna, ha az egész püspöki konferencia jelen lehet az ünnepen, ám a járvány miatt erre nem volt lehetőség.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Bókay László

**Eucharisztikus
körmenet Londonban**
7. oldal

**Az Andrássy út
katolikus lett**
Interjú Török Csaba
püspökkari
tévéréferenssel
9. oldal

**Énekeljétek zsoltárt,
hymnuszt és szent
énekeket az Úrnak!**
Sapszon Ferenc
a NEK zenei programjáról
11. oldal

A pápa magánkihallgatáson fogadta Erdő Péter bíborost

Ferenc pápa magánkihallgatáson fogadta Erdő Péter bíborost, prímást, esztergom-budapesti érseket – tájékoztatta szerkesztőségünket Németh Norbert, a Pápai Magyar Intézet (PMI) rektora, aki maga is részt vett az audiencián.

(CCEE). Az ünnepi programokon részt vesz Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke és Erdő Péter bíboros, prímás, a CCEE korábbi elnöke.

A bíboros köszönetet mondott a Szentatyának a budapesti látogatásáért. Ferenc pápa ismét hangsúlyozta a találkozások során szerzett kedvező élményeit, és kitért a szívélyes beszélgetésre, amelyet az ország vezetőivel folytatott.

Szó esett a magyarországi egyház és Európa előtt álló feladatokról is, kiemelve a visszatérés fontosságát az Európai Unió alapítóinak eredeti értékeihez.

Alapításának ötvenedik évfordulóját ünnepelte szeptember 23. és 26. között Rómában az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa

Fotó: Vatican News

Istentől rendelt közösség Átadták a katolikus vers- és novellaíró pályázat díjait

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) a tavaszi Katolikus Kulturális Hetek programsorozat keretében vers- és novellaíró pályázatot hirdetett A család Istentől rendelt közösség címmel. A pályázat ünnepélyes eredményhirdetésére szeptember 21-én került sor Budapesten, a Szent Gellért-templomban. A nyerteseknek Veres András püspök, az MKPK elnöke adta át a díjakat.

A Katolikus Kulturális Hetek (KKH) programsorozat irodalmi pályázatának célja az volt, hogy a résztvevők különféle műfajok (vers, novella) segítségével bemutassák, mit jelent a család a keresztény életben.

A pályázatra a hazai egyházmegyékből közel kétszázötven pályamű érkezett, amelyek közül a szakmai zsűri választotta ki korcsoportonként a legjobbakat, illetve a különdíjasokat.

A budapesti Szent Gellért-templomban megtartott díjátadóra az ország különféle részeiből érkeztek a pályázók szüleikkel, rokonaikkal, tanáraikkal együtt.

Az egybegyűltek szentmisén vettek részt, amelynek Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke volt a főcelebránsa.

(Folytatás a 8. oldalon)

Emberségesen, irgalommal, de el kell számolni

Marton Zsolt püspök
a varsói
gyermekvédelmi
konferenciáról –
interjú
az 5. oldalon

Hálaadás a világesemény sikeréért

Sajtótájékoztatón értékelték
az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) szervezői sajtótájékoztatón értékelték a világeseményt Budapesten, szeptember 20-án. A rendezvényen jelen volt Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek; Berta Tibor tábori püspök; Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, a NEK titkárságának vezetője, valamint a NEK hírnökei.

Erdő Péter bíboros, prímás a világeseményt értékelve elmondta, hogy a kongresszus lebonyolításában nagyon sokan vettek részt. Az Egyház tapasztalata is segítségünkre volt, hiszen a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusok Pápai Bizottsága az előkészítés kezdetétől figyelemmel kísérte a szervezést. Minden résztvevő megtapasztalhatta, hogy Isten itt működik a vi-

lágban, övé a világ, és mi is az övéi vagyunk.

Minden pusztulás és katasztrófa ellenére Isten jelenléte a világban egy szelíd erő. Ahogyan a Szentírásban, Illés próféta történetében olvashatjuk, Isten nem a szélvészben vagy a tűzben van jelen, hanem az „enyhe szellő susogásában” (vö. 1Kir 19,11–12).

(Folytatás a 2. oldalon)

Szeptember 22-én az általános kihallgatást a vatikáni VI. Pál-teremben tartották, ahol a Szentatya Olaszországból és a világ minden tájáról érkezett hívőkkel találkozott. Beszédében a közelmúltban Budapesten és Szlovákiában tett apostoli útját idézte fel.

Nagy köszönet van a szívemben

Pápai beszéd a Budapesten és Szlovákiában tett apostoli út után

A találkozó elején az Apostolok cselekedeteiből olvastak fel (ApCsel 13,46–49.52). Ferenc pápa elhangzott beszédének fordítását itt olvashatják. Testvéreim, jó napot kívánok!

Ma arról az apostoli útról szeretnék beszélni nektek, amelyet Budapesten és Szlovákiában tettem, és amely éppen egy hete, múlt szerdán ért véget. Így foglalnám össze: imádságos zárandoklat volt, zárandoklat a gyökerekhez, a remény zárandoklata. Ima, gyökerek és remény.

1. Az első állomás Budapest volt, ahová a világjárvány miatt kerekem egy évvel elhalasztott nemzetközi eucharisztikus kongresszus zárómiséjére mentem. Sokan részt vettek ezen a szertartáson. Isten ezen népe az Úr napján egybegyűlt az eucharisztia misztériuma előtt, amelyből szüntelenül születik és újjászületik.

Átölelte a népet az oltár fölé magasodó kereszt, amely ugyanazt az irányt mutatta, amelyet az eucharisztia is jelez, vagyis az alázatos és önzetlen szeretet útját, a nagylelkű és mindenkit tisztelő szeretet útját, a világiasságtól megtisztító és a lényegre vezető hit útját.

Ez a hit állandóan megtisztít bennünket, és távoltart a világiasságtól, mely mindannyiunkat tönkretesz: a világiasság – mint a szű – belülről rombol bennünket.

Ez az imádságos zárandoklat Szlovákiában ért véget a Fájdalmas Szűzanya ünnepén. Sasváron, a Hétfájdalmú Szűzanya kegyhelyén szintén sok gyermek jött el az Édesanya ünnepére, mely egyben nemzeti vallási ünnep is. Zárandoklat tehát imádságos zárandoklat volt Európa szívébe: szentségimádással kezdődött, és a népi vallásosság

megnyilvánulásával fejeződött be. Mert Isten népe mindenekelőtt erre kapott meghívást: imádni, imádkozni járni, zárandokolni, bűnbánatot tartani, és mindebben megérezni azt a békét és örömet, amelyet az Úr ad nekünk.

Életünknek ilyennek kell lennie: imádni, imádkozni járni, zárandokolni, bűnbánatot tartani. Ez különösen fontos az európai kontinensen, ahol Isten jelenléte elhalványul – nap mint nap látjuk: Isten jelenléte elhalványul – a fogyasztás-központúság és az önmagát egyedüli lehetségesként ránk erőltető gondolkodásmód „gózei” miatt, mely – furcsamód, de valóságosan – régi és új ideológiák keverésének eredménye. Ez eltávolít bennünket az Úrral való meghitt kapcsolattól, az Istennel való meghitt kapcsolattól. A gyógyító válasz ebben az összefüggésben is az imából, a tanúságtételből és az alázatos szeretetből származik. Az alázatos, szolgáló szeretetből. Gondoljuk át újra: a kereszténynek szolgálnia kell!

Ézt láttam az Isten szent népével való találkozásom során. Mit láttam? Egy hűséges népet, amely elszentvedt az ateista üldöztetéstől. Láttam ezt zsidó testvéreink arcán is, akikkel együtt emlékeztünk a soára. Mert emlékezés nélkül nincs ima. Emlékezés nélkül nincs ima! Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy amikor imádkozunk, emlékeznünk kell saját életünkre, népünk életére, annak a sok embernek az életére, akik körülvesznek bennünket a városban, szem előtt tartva az általuk megélt történelmet. Az egyik szlovák püspök, már idős ember, azt mondta nekem, amikor üdvözölt: „Én villamosvezetőként dolgoztam, hogy elbújjak a kommunisták elől.” Derék ember ez a püspök: a diktatúrában, az üldözés idején villamosvezető volt, majd titokban űzte a maga püspöki „mesterségét”, és

senki sem tudott róla. Így megy ez az üldöztetés idején.

Emlékezés nélkül nincs ima. Ima, emlékezés saját életünkre, népünk életére, saját történelmünkre: emlékezés és felidézés. Ez hasznos, és segít az imádkozásban.

2. Második szempont: ez az út zárandoklat volt a gyökerekhez. Püspöktestvéreimmel találkoztam, mind Budapesten, mind Pozsonyban testközelben tapasztaltam meg a hit és a keresztény élet e gyökereinek hálás emlékét.

A hit olyan tanúinak ragyogó példájában mutatkoznak meg ezek a gyökerek, mint Mindszenty bíboros, Korec bíboros és Boldog Pavel Peter Gojdič püspök.

Ezek a gyökerek a kilencedik századig nyúlnak vissza, a szent testvérek, Cirill és Metód evangelizáló munkájáig, akik állandó jelenlétükkel kísérték ezt az apostoli utat. E gyökerek erejét a bizánci rítusú isteni liturgia bemutatása során éreztem meg Eperjesen, a Szent Kereszt [felmagasztalásának] ünnepén. Az énekekben éreztem a hívő szent nép szívének dobogását, mely népet a hitért vállalt megannyi szenvedés alakította.

Többször hangsúlyoztam, hogy ezek a gyökerek mindig élnek, tele vannak a Szentlélek éltető erejével, és ekként kell őket megőrizni: nem múzeumi kiállítási tárgyként, s nem szabad ideologizálni és kihasználni őket presztízsből és hatalomszerzésért, egy zárt identitás megszilárdítása érdekében. Nem! Ez azt jelentené, hogy eláruljuk és sterilizáljuk őket! Cirill és Metód nem olyan emberek számunkra, akikre pusztán csak emlékeznünk kell, hanem olyan példaképek, akiket utánoznunk kell, tanítók, akiktől mindig tanulnunk kell az evangelizálás szellemét és módszerét, valamint a polgári elkötelezettséget – Európa szívébe tett ezen utam során gyakran gondoltam az Európai Unió atyáira, arra, ahogyan ők megálmodták azt, nem a divatos ideológiai gyaratósítás terjesztésének ügynökségeként, nem, hanem ahogyan ők megálmodták. A gyökerek – ha így értelmezzük és éljük meg – a jövő garanciái: belőlük hajtanak ki a remény sűrű ágai. Nekünk is vannak gyökereink: mindannyiunknak vannak gyökerei. Emlékszünk-e a gyökere-

inkre? Szüleinkre, nagyszüleinkre? Fenntartjuk-e a kapcsolatot nagyszüleinkkel, akik kincset jelentenek? „De hát már öregek...” Nem, nem: ők adják neked az éltető életerőt, fel kell keresned őket, tanulnod kell tőlük, hogy növekedj és előrehaladj.

Mi nem azt mondjuk: „Menj, és keressetek menedéket a gyökereknél”: nem, nem! „Menj a gyökerekhez, végy életnedvet onnan, és haladj tovább! Foglald el saját helyedet!”

Ezt ne felejtsetek el! És megismétlem, amit már annyiszor elmondtam, ezt a nagyon szép verssort [Francisco Luis Bernardetől]: „A virágpompa, melyben a fa tündököl, abból születik, amit alatta rejt a föld.” Annyira tudsz növekedni, amennyire egy vagy a gyökereiddel: onnan jön az erő. Ha levágod a gyökereket, ha csak új dolgok vesznek körül, új ideológiák, az nem hoz semmit, nem fogsz növekedni, sőt rosszul végzed!

3. Ennek az útnak a harmadik aspektusa: a remény zárandoklata volt. Imádság, gyökerek és remény, a három vonás. Oly nagy reményt látam a fiatalok szemében, a kassai stadionban tartott felejtetetlen találkozón! Ez nekem is reményt adott, az, hogy sok-sok fiatal párt és sok gyermeket láttam. És [az olaszországi] demográfiai tételre gondolkodtam, amelyben most élünk, azok az országok viszont tele vannak fiatal párokkal és gyermekekkel: ez a remény jele. Különösen világjárvány idején ez az ünneplés erős és bátorító jel volt, köszönhetően annak is, hogy sok fiatal pár volt jelen gyermekeikkel. Ugyanilyen erős és prófétai Boldog Anna Kolesárová tanúságtétele, azé a szlovák lányé, aki élete feláldozása árán is megvédte méltóságát az erőszakkal szemben: ez a tanúságtétel sajnos idősebb, mint valaha, mert

a nők elleni erőszak ma is jelenlévő csapás.

Sok emberben láttam reményt, akik szótlannal törődnek felebarátaikkal és aggódnak értük. A Szeretet Misszionáriusai nővérekre gondolok a pozsonyi Betlehem Központban, akik hajléktalanokat fogadnak be. Jó kis nővérek, akik befogadják a társadalom selejtjeit: imádkoznak és szolgálnak, imádkoznak és segítenek. Sokat imádkoznak és sokat segítenek, elvárások nélkül. Ők ennek a civilizációnak a hősei. Szeretném, ha mindannyian kifejeznék hálánkat Teréz anyának és ezeknek a nővéreknek: tapsoljunk meg együtt ezeket a jószágos nővéreket! Hajléktalanokat fogadnak be. A roma közösségre és mindazokra gondolkodok, akik velük dolgoznak a testvériség és befogadás útján. Megható volt osztozni a roma közösség ünnepén: egyszerű ünnep volt, az evangélium illatát árasztotta.

Kedves testvéreim, ez a remény, ez az evangéliumi remény, melyet utam során láthattam, csak akkor valósulhat meg és válhat kézzelfoghatóvá, ha egy másik zelf kapcsolatunk hozzá: együtt.

A remény sosem csal meg, a remény sosem egyedül, hanem együtt jár. Budapesten és Szlovákiában együtt voltunk a Katolikus Egyház különböző rítusaival, együtt más keresztény felekezeti testvéreinkkel, együtt zsidó testvéreinkkel, együtt más vallások hívőivel, együtt a leggyengébbekkel. Ez a követendő út, mert a jövő akkor lesz reményteljes, ha együtt lesz, és nem egyedül. Ez fontos!

Ez után az út után nagy „köszönet” van a szívemben. Köszönet a püspököknek, köszönet az állami vezetőknek; köszönet Magyarországi elnökének és Szlovákia elnökének; köszönet az összes szervező munkatársnak; köszönet a sok önkéntesnek; köszönet mindenkinek, aki imádkozott. Kérlek benneteket, mondjatok egy imát azért is, hogy az út során elvetett magok jó gyümölcsöt teremjenek! Imádkozunk ezért!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

(Folytatás az 1. oldalról)

Ezt a szelídséget tapasztalhatták meg azok is, akik részt vettek a gyertyás eucharisztikus körmeneten. Erdő Péter bíboros arról is beszámolt, Ferenc pápa nem számított arra, hogy ilyen derűs fogadtatásban részesül.

„Hálát kell mondanunk a kongresszus sikeréért!” A világesemény előkészületi idejében kialakult a plébániák szentségimádási gyakorlata, ezt érdemes megtartani a jövőben is. Sok új zenei, liturgikus és képzőművészeti alkotás készült, amelyek tovább hirdetik a NEK üzenetét. Erdő Péter bíboros azt is felvetette, hogy a kongresszus válogatott anyagát a közeljövőben el szeretnék küldeni az egyes országok nemzeti eucharisztikus kongresszusi megbízottainak is. Az előkészület idején sikeresen zajlott a plébániák megújulása, ezt is folytatni szeretnék. Erdő Péter bíboros arról is beszélt, elgondolkoznak majd azon, hogy a jövőben a Margitszigeten tartásuk meg a majális.

Imádkozunk egymásért tovább, hogy azok a gyümölcsök, melyek a kongresszushoz kapcsolódva megszülettek. Köszönöm mindenkinek a nagylelkű hozzájárulást – zárta értékelését Erdő Péter bíboros.

Hálaadás a világesemény sikeréért

Sajtótájékoztatón értékelték az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszust

A vidéki előkészülettel kapcsolatban Serfőző Levente, a Szeged-Csanádi Egyházmegye oktatási püspöki helynöke elmondta, hogy a világeseményre több mint kétezer településről érkeztek hívek. Úgy fogalmazott: „Az eucharisztikus kongresszus alatt a hitünk egybezott a fővárost a vidékkel, a Kárpát-medencével és az egész világgal.” Sokan vettek részt a Szeged-Csanádi Egyházmegye szent-

ségimádás-iskoláján, de az óföldéaki egyházmegyei találkozó is sikeres volt. Ezt a jövőben is megszervezik, csakúgy, mint a felkészülést szolgáló Face2Face-imaestet.

Zsuffa Tünde, a NEK sajtófőnöke az esemény számadatait ismertette elmondta, a kongresszuson 83 országból regisztráltak, többek között Tanzániából, Togóból, Sri Lankáról és Vietnámból is. Korosztályok sze-

rint a legtöbben a 16 és 25, valamint a 46 és 54 év közöttiek voltak jelen. Az ország több pontján volt szeretetvendégség, a fővárosban több mint hatszáz rászorulónak adtak enni. A kongresszus alkalmain, szentmiséin 76 kórus működött közre, a Statio Orbis pápai szentmisén 2100 tagú kórus énekelt. A közösségek szentségimádásán 40 közösség tagjaiból álló kórus végezte a zenei szolgálatot, a hívek 120 papnál gyónhattak. A Hungexpón tartott katekéziseken, tanúságtételeken, szentmiséken és előadásokon öt kontinens 40 országából több mint 60 előadó beszélt a nagyszámú közönség előtt. A családi napra és a KATTÁRS rendezvényére 20 ezer ember látogatott ki. A Kosuth téri szentmisét követő gyertyás eucharisztikus körmeneten 200 ezer körül volt a résztvevők száma.

A kongresszust hirdető felmatri-cázott mozdony 642 ezer kilométert tett meg. A rendezvényre több mint 600 busszal érkeztek zárandokok. A Hősök terén 2000 négyzetméteres színpad épült fel, a kihelyezett kor-

don hossza elérte a 10 kilométert, a résztvevők 19 ezer széken foglalhattak helyet. Több mint 600 újságíró adott hírt az eseményről a világ 250 országába. 50 szinkrontolmács működött közre, az önkéntesek mintegy 75 ezer órát dolgoztak, a szolgálatot teljesítők átlagéletkora 33 év volt. A legidősebb, a 82 éves Lelovics Sarolta szülei az 1938-as kongresszuson ismerkedtek meg egymással.

Lackfi János író, költő, a NEK egyik hírnöke a rendezvényt értékelve azt emelte ki, hogy a programok a kereső embereket is megszólították.

A NEK szervezői minden közreműködőnek megköszönték a segítségét. A közeljövőben igyekeznek minden fontos eseményt megszervezni a NEK YouTube-csatornáján. Várják a résztvevők élménybeszámolóit, ezt a <https://mondleliec2020.com/> oldalon lehet megtenni. Zsuffa Tünde azt is elmondta, hogy az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus egyik gyümölcse a Bíz rá magad! weboldal, ahol „minden életszakasz jellemző problémáira találhatunk megbízható szakmai segítséget nyújtó szervezetet, jó gyakorlatot a Magyar Katolikus Egyház ajánlásával”.

Baranyai Béla
Fotó: Ambrus Marcsi

Hitében megerősödve térhet haza a zarándokok

Megáldották a felújított római Szent István Házat

(Folytatás az 1. oldalról)

Homíliájában Veres András először az olvasmányban elhangzottakról elmélkedett. Mint mondta: Mózes hetven bölcs férfit választott ki arra, hogy munkájában a segítőtársai legyenek. A Szentlélek kiáradt rájuk, és azokra is, akik a táborban maradtak.

A II. vatikáni zsinat is hangsúlyozza, hogy mi mindannyian Isten választott népe vagyunk, és az Egyházban mindenkinek megvan az Istentől rendelt feladata. A keresztségben megkapjuk a Lélek adományait, melyek segítenek bennünket abban, hogy végbe vigyük mindazt, amire Isten rendelt bennünket. Mózes is arra vágyott, hogy mindenki elragadtatásba essen, és felismerje a feladatát. Milyen csodás volna, ha ma is minden ember az Egyház élő tagjaként cselekedne!

Mindenki kapott talentumokat, igaz, nem egyforma mértékben. Feladatunk, hogy éljünk az Istentől kapott ado-

hallgathattak. Majd köszöntőbeszédet hangzottak el, elsőként Erdő Péter bíborostól. Mint mondta: az ősszel megkezdődött a Szent István Ház ünnepélyes újraindítását Rómában, abban a városban, amelyet a magya-

Az, aki mindkét intézménnyel jó kapcsolatot tartott fenn, a Szentszék volt, amely – ebben az összefüggésben is – értékes szolgálatot tett a magyar Egyháznak.

A bizalmatlanság légköre jellemezte a magyar püspöki

gom-budapesti segédpüspök is lett, és ezt a szolgálatát a mai napig folytatja.

Megmaradtak azonban a vallási alapítványok és rendek által működtetett intézmények, amelyek meg akarták őrizni magyar identitásukat,

hogy néhány nappal ezelőtt Budapesten járt az eucharisztikus kongresszuson, most pedig egy újrainduló magyar zarándokháza kapott meghívást.

Elmondta, sokszor úgy éri, hogy túl nagy a turisták tömege Rómában, pedig sok zarándok is akad közöttük. A *pellegrinus* szó olyan külföldit jelent, aki a hazájából vándorútra indul. A tömegetől a célja különbözteti meg. Az idegenektől nem szabadna megrettennünk, hiszen mi mind idegenek vagyunk a földön. Ahogy Szent Ágoston mondta: amíg nem térünk meg örök hazánkba, zarándokok vagyunk és maradunk, az Úrtól távol élve.

Ferenc pápa is erre emlékeztet bennünket, amikor azt mondja: fel kell adnunk kényelmes és biztonságos helyünket, a zarándokok közelébe kell mennünk, és hagyunk, hogy kérdezzenek tőlünk az örök élet felé tartó zarándokutunkról. A magyarok Szent István királya nagyon szoros kapcsolatban állt a pápával, tőle kért koronát, hogy hazáját az ő védelmébe ajánlja. Gondot fordított népére, hogy akik felkeresik Szent Péter sírját, azoknak kápolnájuk és zarándokházuk legyen. Ez utóbbit ott alapította meg, ahol most a Szent Péter-bazilika sekrestyéje áll.

Ezer éve jönnek és élnek magyarok Rómában. Ez a ház, ahol most vagyunk, a szent király művét teljesíti be. Köszönet illeti a Magyar Katoli-

kus Püspöki Konferenciát és a magyar kormányt azért, hogy felújították ezt a Szent István oltalma alatt álló intézményt. Mindazoknak, akik zarándokként e háza jönnek, azt kívánom, amit Morus Tamás mondott: hazájába hazatérve minden zarándoknak eggyel kevesebb előítélete, és eggyel több szép emléke van.

Paul Richard Gallagher érsek végül arra kérte a megjelenteket, most érezzék és hallják úgy, mintha magyarul beszélne, aztán kis szünet után olasz nyelven Isten áldását kérte a házra.

Soltész Miklós államtitkár a köszöntőjében arról szólt, hogy a közelmúltban a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson csodákat élhettünk meg Budapesten a szentmisén, az ifjúsági találkozón, a szentségimádáson. Fontos hangsúlyozni, hogy ezeknek az eseményeknek nemcsak mi, katolikusok voltunk a tanúi, hanem más keresztény felekezetekhez tartozók is. Mindenki találkozhatott a csodával, melyhez kapcsolódóan hadd meséljek el egy történetet – mondta az államtitkár.

A Szentatya megállította a pápamobilt, hogy megpusztiljon egy kisgyermeket. A közelben ott állt egy rendőr is, akit annyira meglepett és megérintett ez a jelenet, hogy azonnal megadta az e-mail címét, és azt kérte, küldjék el neki a fotót erről az örömteli

pillanatról, hogy megmutathassa a családjának is. A katolikus közösség azon a héten, azon a vasárnapon is missziót hajtott végre. Ugyanezért fontos a Szent István Ház működése is: csodát, missziót visz végbe. Hiszem, hogy nem csupán az ideérkező keresztény zarándokok erősödnek meg itt a hitükben, hanem azok is, akik Istent keresik, vagy esetleg csak várost nézni jönnek Rómába. Sosem lehet tudni, mikor érkezik el az a pillanat, amely megfordítja az életüket. A magyar kormány támogatja a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia misszióját, minden olyan törekvését, amellyel az embereket szolgálja, és segíti a kereszténység életét. Mindannyian értéket őrzünk és adunk tovább. A ma megáldott ház, ha nem csupán külsejében újult meg, hanem étellel is megtelik, maga is csoda lesz. Annak idején a kommunizmus ellenében alapították ezt a zarándokházat. Most is nagy mozgalmak indultak el a kereszténység tanításával szemben, van tehát miért megerősödniük itt a híveknek. Hisszük, hogy a kormányban lévő keresztények is ezt szolgálják, közösen segítjük a keresztény és a nem keresztény embereket. Isten áldja a magyar püspököket, akik felvállalták ezt a feladatot, és rektor urat, titkár urat, akik nagyon sokat tettek azért, hogy megvalósuljon ez a vállalkozás. Áldás legyen az elődökön is, akik őrizték ezt a küldetést, valamint a mérnököket, munkásokat, akik végrehajtották a felújítást.

A Pápai Magyar Intézet rektora, a Szent István Alapítvány elnöke, Németh Norbert arról beszélt köszöntőjében, hogy új várost és új zarándokházat is csak az elődök munkájára alapozva, az ő nyomdokain járva hozhatunk létre, s ez itt, Rómában különösen igaz.

Egymásra építkezünk, és ez kijelöli azt a felelős pályát, amelyért élni, halni kell. Mi, magyarok itt, Rómában Szent István vállán állunk, a Szent István-i örökségből élünk. Üzenetet hordoz ez az egymásra építkezés, hiszen értéket őrzünk meg, azt mentjük át egy újabb nemzedék számára azzal a feladattal, hogy a „gyártási titkot”, a keresztény hitet és kultúrát – melyet mi is úgy kaptunk – tovább kell adnunk. Ebben az értékátadásban Isten segítségére és egymásra szorulunk. Szeretném megköszönni legfőbb partnereinknek, a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciának és Magyarország kormányának, hogy segítséget nyújtottak ebben az egymásra építkezésben.

A köszöntők után a jelenlévők megtekinthették a házat, és ünnepi fogadáson vehettek részt.

A megújult Szent István Ház négyezer négyzetméteren, hatvan szobával, százhusz fő befogadására alkalmas közösségi terekkel, parkolási lehetőséggel és hatalmas kerttel várja a vendégeit.

Szöveg és kép:
Bókay László

mányainkkal, és gyümölcsöztesük azokat. Milyen jó volna, ha az egyházi közösségekben segítenék egymást, és mindenki a maga talentumaival gazdagítaná a nagy egészet!

Sokszor mondják, hogy Szent István király taktikai, politikai okokból tette a népét kereszténnyé. Ez nem a teljes igazság. Hiszen azért alapított zarándokházat Rómában, a Szent Péter-bazilika mellett – valamint Jeruzsálemben is –, hogy az emberek elzarándokolhassanak Szent Péter sírházához, és megerősödhessenek a hitükben. Ezért öröm ennek a háznak a léte. Olyan hely ez a magyarok számára, ahol lelki segítséget kaphatnak, hogy hitükben elmélyülve térhessenek haza.

Kívánom mindazoknak, akik ezen az ünnepen itt vannak, hogy értsék meg az idők jelét: a kapott isteni ajándékokat nem megőrizni, hanem mások számára gyümölcsöztesíteni kell, gazdagítva ezzel az Egyházat.

Szent István király példát mutatott nekünk, arra bátorított, hogy menjünk útra, induljunk el a megtérés útján, menjünk el szent helyekre, és hitünkben megújulva hitvalló keresztények tudjunk lenni a hétköznapokban – zárta homíliáját Veres András püspök.

A szentmise után került sor a ház megáldására, miközben a hívek a kápolnában koncertet

rokok gyakran „mindannyiunk hazájának” neveztek.

A ház története a Szentszék és a Magyar Népköztársaság közötti 1964-es részleges megállapodás megkötését követő években kezdődött. A Via Giulián, a Falconieri-palota második emeletén található Pápai Magyar Intézet a megállapodást megelőző években szinte ostrom alatt volt kénytelen élni. Emigráns papokat fogadott egy olyan épületben, amely a kommunista magyar állam tulajdonában állt. A magyarországi Egyháznak nem volt lehetősége arra, hogy papokat vagy szeminaristákat küldjön Rómába – vagy egyáltalán Nyugatra –, s ott tanulmányokat folytathassanak és felkészüljenek a hivatásukra, noha a magyar Egyháznak élő kapcsolatban kellett volna lennie az egyetemes Egyházzal, amely éppen ekkoriban élte a zsinati megújulás időszakát. Az 1964-es megállapodás után megnyílt a lehetőség arra, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia és a Katolikus Nevelésügyi Kongregáció tanulmányi ösztöndíjjal magyarországi papokat küldhessen az egyházi irányítás alatt álló intézetbe. A magyar emigráció ugyanakkor lehetőséget kapott arra, hogy saját intézményt alapítson Rómában: a Szent István Házat. Érthető, hogy a két intézmény között feszültség és kölcsönös bizalmatlanság uralkodott.

kar és az országból kivándorolt katolikusok csoportjai közötti kapcsolatokat is. Így a Nyugaton élő magyar diaszpóra lelkipásztori ellátását egy, közvetlenül a Szentszék által kinevezett püspök segítette. Lékai László bíborosnak az amerikai és a nyugat-európai magyaroknál tett első látogatásai a megértés és a megbékélés hosszú útjának első lépései voltak. De mindenki a szabadságra vágyott, arra, hogy a magyarországi Egyház és a diaszpóra közötti kapcsolat ismét testvéri legyen. A kelet-európai kommunista rendszer összeomlása után a különböző katolikus körök között is javulni kezdett a viszony. A teljes bizalom és a lelkipásztori munka szerves egyesülése fokozatosan alakult ki.

Először is a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia úgy döntött, hogy tagjai közé felveszi Miklósházy Attila püspököt, akit a Szentszék néhány évvel korábban a nyugati világ magyar diaszpórájának lelkipásztori gondozására nevezett ki. Miklósházy püspök nyugállományba vonulása után a Vatikáni Államtitkárság arról tájékoztatta az MKPK-t, hogy nem nevez ki püspököt a magyar diaszpórára, ezt a Magyar Katolikus Egyházra bízta. Így kapta ezt a megbízatást az akkor Münchenben élő Cserhádi Ferenc főtisztelendő úr, aki eszter-

A BIBLIA ÜZENETE

Legyünk nyitottak az Úr szavára!

Mk 10,2–16

Isten számára fontos a család, amit az is mutat, hogy Fia családba született, és ott nőtt fel. Jézus a családok mellett áll. A farizeusok provokáló kérdésére, hogy szabad-e a férjnek elbocsátania feleségét, szilárd határozottsággal felel: „Isten azonban a teremtés kezdetén férfit és nőt alkotott. Az ember ezért elhagyja apját, anyját, a feleségéhez csatlakozik, és ketten egy test lesznek. Ettől kezdve többé már nem két test, hanem csak egy. Amit tehát Isten egybekötött, azt ember ne váltsza szét.” (Mk 10,6–9) Az isteni Mester tehát hangsúlyozza, hogy nem emberi véleményekből, hanem a teremtés igazságából fakad a női és a férfiúi identitás, a két nem közötti egyenrangúság, valamint a férfi és a nő közötti felbonthatatlan házasság szentsége. Az Úr szava így – tanítja Ferenc pápa – „útítárs a válságon vagy fájdalomokon átmenő családok számára is, és megmutatja nekik az út célját, amikor az Isten »letöröl a szemükről minden könnyet« (Amoris laetitia, 22.).

Az evangélista ezután beszámol arról, hogy a tanítványok nem engedik Jézushoz a kisgyermekeket. Az Úr ezzel szemben azt kéri: „Engedjétek hozzám jönni a gyermekeket, (...) mert ilyeneké az Isten országa” (Mk 10,14). A gyerekek abban a korban a legsérülékenyebbek és a legkiszolgáltatottabbak közé tartoztak, és így van ez ma is. A Mester ezzel a felszólításával arra világít rá, hogy kedves előtte minden ember, de különösen azok, akik nehezebb helyzetben vannak, és akiket sokan támadnak. Jézus irántuk való gyengéd szeretetét fejezik ki az, hogy ölébe veszi a kisdedeket, és

kezét rájuk téve megáldja őket. Milyen szép ez a kép: az egész teremtett világ Úra lehajol, hogy felemelje, oltalmazza és megáldja a legkisebbeket! Szelíd szeretete tárul fel itt Istennek, aki az élet barátja és védelmezője. Legyünk mi is a kicsinyek oltalmazói, biztosítva számukra az egészséges, békés és teljes fejlődés lehetőségét!

Jézus továbbá rámutat arra is, hogy a gyermekektől tanulnunk kell, mert „aki nem úgy fogadja az Isten országát, mint egy gyermek, nem megy be oda” (Mk 10,15). A Mester ezzel nyitottságra és bizalomra hív. Ahogy egy kisdéd nyitott az új megtapasztalására és befogadására, úgy mi is mindig legyünk nyitottak az Úr szavára és embertársainkra. S ahogy a gyermek rábízta magát édesanyjára és édesapjára, úgy hagyatkozzunk rá mi is Istenre.

A család évében olvassuk el gyakran ezt az evangéliumi epizódot, és szemléljük benne Jézus arcát, aki arra tanít és bátorít minket, hogy szelíd, de határozott szeretettel és derűs reménnyel tegyünk tanúságot mindenki előtt az egy férfi és egy nő felbonthatatlan házasságára épülő család örömhíréről. Továbbá vizsgáljuk meg magunkat és közösségeinket a megtérés logikája szerint annak tükrében, hogy tisztelettel és figyelmes gyengédséggel fordulunk-e a nők, a gyermekek és a nehéz helyzetben lévők felé. Legyen ez az év új lehetőség arra, hogy a mennyei Atyára gyermeki bizalommal ráhagyatkozva újra felfedezzük a család értékét és hivatásának fontos szerepét családjainkban, társadalmunkban és az Egyházban!

Nyúl Viktor

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (40.)

A szentáldozásra való legszebb felkészülés a *Miatyánk* elimádkozásával történik a Szent Liturgiában. Az előtte elhangzott ekténia utolsó könyörgésében kérjük „a hit egységét”, valamint azt, hogy a Szentlélek „egyesítsen bennünket” egymással, és mindezek után „önmagunkat, egymást és egész életünket Krisztus Istenünknek” ajánlottuk. Most pedig az Atya közös megvallásában és szeretetben egyesülhetünk, hogy aztán majd az ő gyermekeiként a szent Eucharisziában való részesedés tegyen teljesen eggyé bennünket. „Félelmetes és elbűvölő” találkozás ez a nyugati Egyház szóhasználatára, amelyben csak „a szentek” részesedhetnek, amint majd a pap áldozásra való felszólítása el fog hangzani a Liturgiánkban.

Egyelőre azonban a *Miatyánk* közös elimádkozásában egyesülünk. Am ez is magasztos dolog! Ezt jelzi a pap fennhangja, amely nem egyszerűen úgy szól, hogy imádkozzunk, amint Jézus tanított minket imádkozni. Az Úrtól azt kérjük, „méltasson minket” arra, hogy elmondhassuk ezt az imát. De nem is akárhogyan! Ugyanis „bizalommal” kell ezt tennünk, hogy „elítélés nélkül” szólhasson az imánk. S valóban meg kell fontolnunk ezt. A központi részben ugyanis azt kérjük, hogy úgy bocsásson meg nekünk a mi Istenünk, ahogyan mi is meg tudunk bocsátani embertársainknak. Bizony, ha nem vesszük ezt komolyan, akkor az „elítélésünkért” imádkozunk.

Az ekténia előtti fennhangban azt kérte a pap, hogy a szentháromságos egy Isten „nevét” egy szájjal és egy szívvel dicsőíthessük. A *Miatyánkban* pedig újra azt kérjük, hogy szenteltesse meg a mi Atyánk „neve”. A bibliai felfogás szerint, ami az ókorban is uralkodott, a név az egész személyt kifejezte és jelentette. A teremtés hajnalán Ádám adott nevet minden élőlénynek, amivel „megragadta” a lényegüket (Ter 2,19). Milyen nagyszerű, hogy Jézus arra tanított minket, a „legfelsőbb Lényt”, az Istent Atyánknak „nevezhet-

jük és nevét kimondhatjuk”! Azt, akié „az ország (országolás), a hatalom és a dicsőség”, amint a *Miatyánkot* záró papi fennhangban mondja a pap. S mivel ez ilyen magasztos dolog, a bizánci Liturgiában – a nyugati szentmisétől eltérő módon – ezt csak a pap mondja, nem pedig a hívek közössége. Jézusban egyesülve – aminek legmegfoghatóbb jele éppen a szentáldozás – neki vagyunk testvérei. Mivel ő az Atya Fia, így mi is az Atya gyermekei vagyunk! Lehet-e az embernek ennél nagyobb méltósága?!

Annakra nagyszerű és magasztos imádságunk a *Miatyánk*, hogy nem csak itt, a szentáldozásra való felkészülés gyanánt imádkozzunk. A bizánci Egyház minden hivatalos szertartásában jelen van, ha másképp nem, akkor az úgynevezett „szokásos kezdetben”. Ugyanis minden alkalommal, amikor az istentiszteletünket végezzük, a mennyei Atya gyermekeiként tesszük azt.

Érdeemes még megjegyezni, hogy a Szent Liturgiában összesen háromszor van jelen a *Miatyánk*. Igaz, kétszer csak szentben imádkozza a pap: először az előkészület folyamán, majd pedig befejezőként. Am a szentáldozás előtt ő is hangosan mondja, illetve éneklé a hívekkel együtt, megvalósítva ezzel a közös odafordulást a mennyei Atyához.

Ivancsó István

OKTÓBER 3., ÉVKÖZI 27. VASÁRNAP (Boldog Bogdánffy Szilárd püspök vértanú, Helga, Evald) – Ter 2,18–aaa24 (A házastársak Isten akarata szerint egy emberpárrá lesznek.) – Zsid 2,9–11 (Ugyanattól az egy Istentől valók mind: a megszentelő és akiket megszentelt.) – Mk 10,2–16 vagy Mk 10,2–12 (Jézus tanítja, hogy a házasság felbonthatatlan.) – **Zsolozsma:** III. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 220 – ÉE 590, Ho 220 – ÉE 149, Ho 116 – ÉE 594, Ho 287 – ÉE 242.

OKTÓBER 4., HÉTFŐ – Assisi Szent Ferenc emléknapja (Aranka, Hajnalka) – Jón 1,1–2,1,11 – Lk 10,25–37.

OKTÓBER 5., KEDD – Szent Faustina Kowalska szűz emléknapja (Aurél, Attila, Flávia) – Jón 3,1–10 – Lk 10,38–42.

OKTÓBER 6., SZERDA – Szent Brúnó áldozópap emléknapja (Renáta) – Jón 4,1–11 – Lk 11,1–4.

OKTÓBER 7., CSÜTÖRTÖK – Rózsafüzér Királynője emléknapja (Amália) – Mal 3,13–20a – Lk 11,5–13.

A hét liturgiája

B év

SZENTMISEKOMMENTÁR

Felmutatni az Urat (3.)

A harmadik felmutatás az eucharisztikus ima végén történik, ami az úgynevezett nagy doxológiába, az Atya dicsőítésébe torkollik. A pap felemeli a konszekrált kenyeret és bort tartalmazó szent edényeket, és lehetőleg énekelve mondja: „Óáltala, Óvele és Óbenne a tiéd, mindenható Atyaisten, a Szentlélekkel egységben minden tisztelet és dicsőség mindörökön-örökké.” Erre ünnepélyesen, lehetőleg énekelve válaszolunk, ahogyan a misekönyv is fogalmaz: „(a doxológiát) a nép Ámenje erősíti meg és fejezi be” (A római misekönyv általános rendelkezései, 79.). Ez az ünnepélyes Ámen fejezi ki a legjobban a hívő közösség részvételét a nagy hálaadó imában, ezért kívánatos, hogy a pap annak elhangzása alatt is a magasban tartsa a szent színeket.

Az utolsó „felmutatás” a kenyértörés szertartásához kötődik, amelyről a misekönyv így fogalmaz: „Mivel Krisztus az utolsó vacsorán megtörte a kenyeret, az apostolok korában az egész Eucharisztikus cselekmény erről a gesztusról kapta a nevét; ez azt jelzi, hogy a sok hí-

vő a szentáldozásban egy testté lesz, mivel ugyanazon élő Kenyérből, Krisztusból részesül, aki meghalt és feltámadt a világ üdvösségéért (1Kor 10,17)” (A római misekönyv általános rendelkezései, 83.) Amikor az „Isten Báránya” éneklése után a pap magasba emeli a megtört és szétosztásra kész kenyeret ezekkel a szavakkal: „Íme, az Isten Báránya, íme, aki elveszi a világ bűneit. Boldogok, akiket meghív asztalához Jézus, az Isten Báránya”, még egyszer emlékezteti a hívő népet arra, hogy milyen isteni lakomára hivatalosak. Erre nem lehet más a válaszuk, csak a hála és a töredelem: „Uram, nem vagyok méltó, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szóval mondd, és meggyógyul az én lelkem.”

A szentmise felmutató gesztusai nem egy magamutogató Isten és Egyház mozdulatai, hanem éppen annak az Istennek az alázatát hozzák közel, aki az emberek kezére adta önmagát, és vándorlásunk örök társa lett.

Fehérvári Jákó OSB

A HÉT SZENTJE

Szent Dénes

Október 9.

Keves történelmileg hiteles adatot tudunk Párizs első püspökéről. Annyi bizonyos, hogy Dénes római-gall püspök volt, aki a III. század közepén az akkor még jelentéktelen helységeben, Lutitiae Parisiorumban, a mai Párizs elődjében hirdette az evangéliumot. Mint a város első püspöke megszervezte az egyházi életet, és Decius (250–251) vagy Valerianus (258) üldözése alatt munkatársaival együtt vértanúságot szenvedett.

A történeti bizonyítékok szétszórva találhatóak a Meroving-kori forrásokban. Tours-i Szent Gergely (594) *Historia francorum* című művében azt írja, Dénes egyike volt a galliai egyházat alapító hét püspöknek, akik Decius császár idején Rómából Galliába jöttek. A hét püspökség, amelyeknek püspökeit Gergely megnevezte, valóban a III. század közepén keletkezett. Gergely kifejezetten állítja, hogy a párizsi püspököt karddal végezték ki.

Szent Genovéa életrajza, amelyet 520 körül írtak, megnevezi az utcát is, ahol a kivégzés történt: Vicus Catulliacus. Genovéa bazilikát építtetett a vértanú Dénes püspök emlékeztére.

A legrégebbi források csak az alapító püspökről, vértanúságáról és a bazilika építéséről szólnak, társairól nem. A római martirologium és néhány meroving forrás ezzel szemben azt mondja, hogy Dénes püspökkel együtt egy Eleutherius és egy Rusticus nevű egyházi tisztiséget betöltő embert is megölték Krisztus nevéért.

Dénes életéből a legendás elbeszélések alapján részletesebb képet alkothatunk. Eszerint a pápa küldte őt Párizsba Eleutheriusszal és Rusticusszal együtt. Általuk a kegyelem fénye oly nyilvánvalóan ragyogott fel e vidéken, hogy a pogány papság felháborodott és láza-

dást szított ellenük, de mikor a felbujtott tömeg meglátta a szentet, lecsillapodott, mert Dénes hitével és szelídségével rácsófolta minden koholt vádát. Fescennius prefektus azonban eljárást indított a párizsi keresztények ellen, és egy prédikációja közben Dénest is letartóztatta. Társaival együtt először gúnyt úztek belőle, majd mindannyiukat megkínózták a börtönben. Dénest utána rostélyhoz bilincseltek és tűz fölé helyezték; ezután vadállatok elé dobták, végül keresztre szegezték. De sem a hitét, sem az életét nem tudták kioltani. Akkor ismét visszavitték a börtönbe, ahol sok halálra ítélt keresztény jelenlétében misézett. E mise közben megjelent neki az Úr Krisztus, kenyeret nyújtott át és azt mondta: „Fogadd ezt, mert igen nagy jutalom vár rád nálam.” Mise után az örök kivonulást a börtönből, és egy bálványkép előtt lefejezték. Ekkor – mondja a legenda –, Dénes kezébe vette a tulajdon fejét, és egy angyal elvezette a vértanúság hegyéről (Mons Martyrum, a francia Montmartre) két mérföld távolságra egy helyre, ahol a sírjának kellett lennie. Itt angyali énekző fogadta.

keresztény jelenlétében misézett. E mise közben megjelent neki az Úr Krisztus, kenyeret nyújtott át és azt mondta: „Fogadd ezt, mert igen nagy jutalom vár rád nálam.” Mise után az örök kivonulást a börtönből, és egy bálványkép előtt lefejezték. Ekkor – mondja a legenda –, Dénes kezébe vette a tulajdon fejét, és egy angyal elvezette a vértanúság hegyéről (Mons Martyrum, a francia Montmartre) két mérföld távolságra egy helyre, ahol a sírjának kellett lennie. Itt angyali énekző fogadta.

L. K.

Emberségesen, irgalommal, de el kell számolni

Marton Zsolt püspök a varsói gyermekvédelmi konferenciáról

Közös küldetésünk Isten gyermekeinek védelme címmel konferenciát tartottak Varsóban a közép-kelet-európai térség katolikus egyházai számára. A szeptember 19. és 22. között megrendezett tanácskozás része a 2019 elején a Vatikánban elindult folyamatnak. Marton Zsoltot, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) családfelügyeleti püspököt kérdeztük a konferencián szerzett tapasztalatairól.

– A Kiskorúak Védelmének Pápai Bizottsága kezdeményezésére létrejött varsói konferencia a közép-kelet-európai térség egyházait szólította meg. Kik vettek részt a négy napos tanácskozáson?

– Közel nyolcvan képviselték a térség húsz országát, Lengyel-, Horvát-, Lett-, Orosz-, Észt-, Cseh- és Magyarországot, Albániát, Szlovéniát, Romániát, a Moldovai Köztársaságot, Bulgáriát, Szlovákiát, Ukrainát, Litvániát, Szerbiát, Belaruszt, Montenegrót, Észak-Macedóniát és Koszovót.

Püspökök, papok, szerzetesek és szerzetesnők, rendi előjárók, pszichoterapeuták, világi szakemberek, valamint a szexuális visszaélések érintettjei vettek részt a tanácskozáson, amely a Világegyház által megkezdett közös út egyik állomását jelentette, ugyanakkor tekintettel volt a részt vevő országok történelmi, földrajzi és kulturális sajátosságaira.

A konferencia tényleges találkozás volt, nem csak egy, a Vatikántól kapott feladat teljesítéséről szólt. A szervező, a Kiskorúak Védelmének Pápai Bizottsága és a társszervező, a Lengyel Katolikus Püspöki Konferencia segítőkészen, együttműködően, az Egyház javát nézve volt jelen az eseményen. Mindvégig az áldozatokért való szerető aggódás és felelősségvállalás határozta meg ezt a nyitott, jó légkörű, baráti tanácskozást. Egy seb hozott össze bennünket, de szeretetkapcsolatok épültek. Nem tudom, bármilyen témában volt-e valaha ilyen szintű találkozó Kelet-Közép-Európa országainak katolikus egyházai számára.

– A tizenegy fős magyar delegáció lefedte az egész Magyar Katolikus Egyházat. Hogyan állt össze a csoport?

– Veres András püspök, az MKPK elnöke kért fel, hogy képviseljem a püspöki konferenciát a varsói tanácskozáson. Szaktanácsadóként Szent Judit SSS nővért, a Katolikus Pedagógiai Intézet gyermekvédelmi felelősét bíztam meg, illetve Molnár Zsolt kánonjogász, a Váci Egyházmegye Gyermekvédelmi Bizottságának vezetője is a konferencia delegáltja volt.

Örömmel fogadtam, hogy a Magyarországi Szerzetes-elöljárók Konferenciájának Irodája (MSZKI) képviselői is csatlakoztak a csoportunkhoz: Dobszay Benedek OFM gyermekvédelmi projektvezető, Rudan Mária emberi méltóság- és gyermekvédelmi projektvezető, valamint Benyusz Márta, az MSZKI gyermekjogi szakértője.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye képviselőiben Vadász Kinga kánonjogász és Csáky-Pallavicini Zsófia klinikai szakpszichológus – mindketten az egyházmegyei gyermekvédelmi szolgálat munkatársai – voltak a küldöttség tagjai. A görögkatolikus egyházmegye és gyermekvédelmi szolgálataik képviselőiben Magyar Márton fehérgyarmati parókus, Asztalos-Nagy Erika pszichológus és Urbáné Tóth Melinda pedagógus vett részt a tanácskozáson.

Magyarországról érkezett a legnépesebb képviselői csoport a konferenciára, és valóban jövőbe mutató együttműködés alakult ki közöttünk.

– Hogyan készültek a konferenciára?

– Márciusban konzultációra hívtam a csoportunk tagjait. A szervezők országjelentést vártak tőlünk, amelyben bemutatjuk, hol tart a gyermekvédelem helyzete a magyar Egyházban. Együttműködésben született meg a beszámoló, az MKPK jóváhagyásával; a konferencián Szent Judit adta elő. Összegyűjtöttük mindazt, ami országszerte a gyermekvédelem terén történik az egyházmegyé és a rendek szintjén, azzal kezdve, hogy a Vatikánnal párhuzamosan megszületett az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye gyermekvédelmi szabályzata. A beszámoló tartalmazta a csoportbeszélgetésekre szánt kérdéseinket, a jövőre vonatkozó javaslatainkat, az érintett országok együttműködését célzó terveket, és kiért az illetékes állami hatóságokkal való együttműködésre is. Alapos és átfogó elemzés született.

– Hogyan épült fel a varsói tanácskozás?

– A vasárnapi megnyitó bevezette a résztvevőket az egész konferenciát meghatározó szemléletbe, megnyitotta a szívet, érzékennyé tett arra, mivel állunk szemben. Stanisław Gądecki érsek, a Lengyel Katolikus Püspöki Konferencia elnöke köszöntötte a jelenlévőket. Sean O'Malley bíboros, a kiskorúak

védelmével foglalkozó pápai bizottság elnöke nyitóbeszédében arra figyelmeztetett, hogy olyan változásért kell dolgoznunk, amely az Egyház életének minden aspektusába beépül. Az esti imádságban két áldozatot tett tanúságot. Az egyikük személyesen jelen volt. Tarsycjusz Krasucki OFM atya elmondta, mit élt át gyermekként, és hogyan kezelte a sérelmét az egyházi eljárás.

A további napok mindig szentmisével indultak. Ezt előadások követték, melyek a visszaélések lelki, teológiai, jogi és lelkipásztori vonatkozásaival foglalkoztak. Kánonjogász, teológus, civilek és papok voltak az előadók. Minden témát kics csoportban dolgoztunk fel, a délután ezek összegzésével folytatódott a plénum előtt. A szabadidős programok, a kötetlen vacsorák a kapcsolatépítésről szóltak.

– Ferenc pápa a konferenciára küldött videóüzenetében szembeszérelt batorított, mondván, ha felismerjük a hibáinkat, nem lesz mitől félnünk, mert maga az Úr vezet majd minket.

– A konferencia határozottan rámutatott a probléma súlyára. Az egyén és a közösség hite erősen összefügg, a bizalomvesztés az Egyház egészét érinti, és emberek megszédülése miatt az evangélium hite is veszélybe kerül. Öszintének kell lennünk, elsősorban önmagunkhoz. A számadás nekünk legyen fontos. A nyilvánosságnak pedig arról beszéljünk, ami rá tartozik. Azt el kell mondanunk, ami az Egyház és a társadalom javát szolgálja, ugyanakkor az áldozatok érdekében egyensúlyt kell teremteni a titoktartás és az átláthatóság között.

Merjük felvállalni, hogy az út elején járunk. A szembené-

zés új helyzet az Egyházban és társadalmi szinten az egész térségben. Az Egyház elindult ezen az úton, néhány év múlva talán pedagógusok és sportvezetők is követnek majd bennünket a feltárában. Tanulnunk kell, hogyan kezeljük ezt a kérdést megfelelő szakszerűséggel és érzékenységgel.

– Milyen tapasztalatokról számoltak be más országok?

– Öt ország delegációja tartott beszámolót: a horvát, a cseh, a lengyel, a szlovák és mi. Mindenki komolyan kérszült a találkozóra. Hasonló úton járnak az egyes országok, vannak, amelyek bizonyos területeken előrébb, mások hátrébb tartanak. Egy biztos: találkozásra, együttműködésre nagy szükség van. Az összegzésben már a jövőre figyeltünk, arra, hogyan fogjuk folytatni a munkát, mit tudunk majd hasznosítani az otthoni gyakorlatban.

Az utolsó nap Hans Zollner SJ, a Pápai Gergely Egyetem Gyermekvédelmi Központjának vezetője tartott összegzést. Elismerően nyilatkozott a konferencia munkájáról, és elmondta, azt reméli, hogy az erőfeszítések a jövőben folytatódhatnak. Végül Wojciech Polak érsek, Lengyelország primása szép összefoglalót adott, és együttműködést kért minden féltől, mert – mint fogalmazott – csak így tudjuk lebontani „a hallgatás falait”.

– Milyen belső elkötelezettséggel tért haza, milyen üzenetet fogalmaz meg egyházmegeje papsága számára?

– Látom a püspök felelősségteljes hozzáállásának kötelezettségét, a lelkipásztorok felelősségét és a mély megtérés szükségességét. A pap nem menedzser, nem építési vállalkozó, hanem Krisztus embere. Erkölcsösen kell élnie. Közhelynek hangzik, de újból és újból meg kell erősödnie abban, hogy a pap

imádságos és tiszta ember legyen, és erre kell vezetnie a munkatársait is.

Tudatosítanunk kell magunkban Pál apostol figyelmeztetését: aki áll, vigyázzon, hogy el ne essen. Teljes lélekkel oda kell figyelnünk a sebggyógyítására, de az elkövetőre is. Emberségesen, irgalommal, de el kell számolni.

Mélyen él bennem a remény, hogy ha feltárjuk a probléma súlyát, egységet fogunk alkotni a püspöki konferencián belül itthon, és még hatékonyabb lesz az egyházmegegyék között az együttműködés. Módszerek szerzetnénk tanulni egymástól, együtt imádkozni, és keresni a megoldást. Nem szeretném azonban, ha politikai csatározás eszközevé válna az Egyház által felvállalt szembenézés. Fontosnak tartom, hogy az igazságot szeretetben és irgalommal tárjuk fel.

Szorgalmaznám a papnevelésben a szexuális nevelés komplex formáját, az ezzel kapcsolatos beszédkulturánk fejlesztését. Isten gyermekei vagyunk. Ennek méltóságára kell elvezetnünk mindazokat, akik nevelését ránk bízták. Mindenkihez így kell viszonyulnunk, a problémás emberekhez is.

– A konferenciáról hazatérve egy Zoom-megbeszélésen tekintett át a négy nap történetét. Ezen kiemelte a tanácskozás nyitott, egymásra figyelő, együttműködő légkörét és a közös küldetés elkötelezett vállalását.

– Kezdetől fogva nagyon örültem, hogy ilyen összefogás született, hiszen ez azt üzeni, hogy egy Egyházat alkotunk. Értékes és jó szándékú emberek elkötelezett munkáját ismertem meg, s ez megerősített abban, hogy nem vagyok egyedül. Hálás vagyok a közös munkáért, látom mindenki áldozatkészségét és elkötelezettségét.

Trauttwein Éva
Fotó: Lambert Attila

A vallásosság belső története

A megújult győri bencés templom megáldását ünnepelték

A Szent Mór Bencés Perjelség szeptember 19-én ünnepelte temploma, a Szent Ignác-templom felszentelésének 380. évfordulóját. A megújult győri templomért szentmisében mondtak hálát. A megáldás szertartásán Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát arra buzdított, hogy hitben, reményben és szeretetben kitartóan bátorítsuk egymást.

A Szent Mór Bencés Perjelség tudatosan megéli, hogy Győr belvárosában van küldetése. A közösség temploma megújulását szentmisével ünnepelte a felszentelés 380. jubileumán. Hortobágyi Cirill pannonhalmi főapát, főcelebráns Isten áldását kérte az ünnepre.

A bencés közösséggel együtt ünnepelt Berta Tibor tábori püspök és Fazakas Márton csornai premonstri apát.

„A vasárnapban azt ünnepeljük, hogy Isten részt adott, újra és újra részt ad életéből. De jubileumot is ünneplünk, örömmel áldjuk meg ezt a szépen és gondosan felújított templomot” – kezdte beszédét a pannonhalmi főapát.

Bár az istenimádat helye nem lényegtelen, de a döntő a lélek és az igazság. A vallásosság nem lehet külsődleges, a vallásosság belső története. Ha nincs belső ima, a kultusz sem segít, mert az istenimáadás helye az ember szíve.

Ezért lelki emberré kell válnunk, életünk előrehaladásával finomodó önismeretünk lelki növekedést is kell hogy hozzon mondta Hortobágyi Cirill.

Ha az ember egyedül marad a hitével, nehézség idején hamarabb esik kétségbe, és kezd Istenre neheztelni. A közösségben megszólít Isten, szíven üt, bűnbánatra hív és

megbocsát, úgy, ahogy az egyedül nem történik meg. Ha egyedül maradunk hitünkkel, könnyebben becsapjuk magunkat, mert nincs a testvér figyelmeztetése, aki

szembesít azzal, amit magunk nem veszünk észre, hangsúlyozza a szónok.

Az igeliturgiát követően a megáldás szertartása a tömjénezéssel folytatódott, majd először a gyertyák gyulladtak fel a mellékoltároknál, végül fénybe borult az egész templom. „A fényárban ragyog, tükrözve Isten városának szépségét.”

A szentmise végén jelentette be Berta Tibor püspök, hogy a Magyarországi Katonai Ordinarátus Apostoli Szentszék által való felállításának 20. évfordulója alkalmából alapított Kapisztrán Szent János Arany Érdeméremet adományoztak posztumusz Nádasi Tibor Alfons OSB atyának, aki a II. világháború idején tábori lelkészként szolgált a katonák mellett.

Három éve indult átfogó fejlesztés a győri bencéséknél, amelynek keretében megújult a rendház és a 380 éves templom. A folyamat a korábban elhurcolt harangok pótlásával kezdődött 2016-ban, ezután következett a bencés patika, a rendház és a templom felújítása. Turisztikai helyiség, bencés árú boltja létesült a rendházban. A rend élni kívánt a bencés városi helyzetéből fakadó előnyökkel, megnyitotta a város szívében lévő otthonát.

A közel négyszáz éves Loyolai Szent Ignác-templommal eddig nem történt hasonló mértékű felújítás, most szinte mindent modernizáltak, az ország legjobb restaurátorainak munkájával újult meg a templombelső. A templom orgonája a későbbiekben érkezik vissza szintén felújítva, tervezik továbbá a tetőtér megnyitását is a látogatók előtt – a jövőben kiállító- és közösségi tér létesül itt.

Trauttwein Éva
Fotó: Merényi Zita

Hálát adtak a felújított templomért Klárafalván

Hálaadó búcsúi szentmise keretében szeptember 19-én áldotta meg a felújított klárafalvai templomot Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök.

Az épületen nyomot hagyott az idő, így korszerűsítése aktuálissá vált. A felújítási munkák során szigetelték a főfalakat, új mész-kő burkolatot kapott a liturgikus tér, korszerűsítették az elektromos hálózatot, energiatakarékos lámpatesteket szereltek fel, akadálymentesítették a sekrestyét, újrafestették az épület belső falait és a padokat. A templomter megfelelő hőmérsékletet padfűtés biztosítja. A kivetelő szigetelte, majd új vakolattal látta el a homlokzatot, kicserélte a tetőszerkezet héjazatát, továbbá új ereszcsonatorna-rendszert épített ki. A templom energiaellátását napeleves rendszer biztosítja. Az épület megközelítését térkövel borított járda, illetve akadálymentes parkoló segíti.

Forrás és fotó: Szeged-Csanádi Egyházmegye

A templom korszerűsítése az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, állami költségvetési forrásból, továbbá a Szeged-Csanádi Egyházmegye és a helyi plébánia támogatásával, mintegy hatvanötmillió forintból valósult meg.

A Csongrád-Csanád megyei Klárafalván található, 1935-ben épült Szent Kereszt-templom a település római katolikus közösségét szolgálja.

Klárafalvának már a középkorban is volt temploma, amelyet Assisi Szent Klára tiszteletére szenteltek; ez a török korban a településel együtt elpusztult.

A Szent Kereszt tiszteletére szentelt templom hossza tizenhat, szélessége négy méter. Megjelenése puritán, csak homlokfalra díszített, különlegessége a nyeregterében rejlik. A bejárati ajtó középen helyezkedik el, fölötte található a harang. A homlokzati fal a tetősík fölé magasodik, íves párkányhoz hasonlóan húzódik a toronyrész két oldalánál.

A templombelső csonka gúla alakú, a nagy fesztaóvság miatt vas átkötő huzalokkal beépített, tagoloelemei az ablakok közötti falpillek. A hátsó zárófal előtt helyezkedik el a fából készült oltár, fölötte a feszület. A falakon tizennégy stációkép olajfestmény látható, amelyek 1978 körül készültek.

Megkezdődött a tanév a Pázmány Hittudományi Karán

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara (PPKE HTK) szeptember 16-án tartotta tanévnyitó ünnepségét, melynek keretében diplomaátadásra, aranydiplomások kiosztására, új doktorok avatására és az elsőéves hallgatók fogadalomtételére került sor.

Puskás Attila dékán beszéde kezdetén a teológiai oktatás forrását, célját, intézményes rendjét és az Egyházban betöltött küldetését meghatározó dokumentum, Ferenc pápa Veritatis gaudium kezdetű apostoli konstitúciója nyitómondatát idézte: „Az igazság öröme (veritatis gaudium) azt a sürgető vágyat fejezi ki, mely minden ember szívét nyugtalanra teszi, míg csak rá nem talál Isten Világosságára, nem lakozik benne és nem osztja meg mindenkivel. Az igazság ugyanis nem elvont eszme, hanem Jézus, Isten Igéje, akiben Élet van, aki az emberek Világossága (vö. Jn 1,4), Isten Fia, aki egyúttal az ember Fia is. »Kinyilatkoztatva az Atyának és szeretetének misztériumát« egyedül Ő tárja fel az embert az embernek és ismereti meg vele legmagasabb hivatását.”

Ezután azt emelte ki a dékán, a Hittudományi Karon az oktatói, kutatói és nevelői munkát az ágostoni „nyugtalan” és egyedül Isten igazságában megnyugvó és örvendező szív vágya vezeti. „Szenvedélyes, nyugtalan szívvel (cor inquietum) keressük az Igazságot, mely fényt vet életünk és az egész létezés végső értelmére. Erre a közös keresésre hívjuk kedves Hallgatóinkat, de egyben minden jószándékú embert is, útítársul szegődve hozzájuk, magunkévá téve kérdéseiket, de ösztönözve is őket a szellemi restség és felületesség leküzdésére, a végső kérdések feltételének bátorságára.”

Puskás Attila arról is beszélt, hogy a krisztusi kinyilatkoztatásban és az Egyház sok évszázados tapasztalatában gyökerező keresztény bölcsesség, a „sapientia christiana” átadására törekedjenek. „A keresztény bölcsesség az egész embert tartja szem előtt. Kitérít a szívét és értelmét. A csupán hasznosságot és kényelmet szolgáló eszközök előállítására beszűkülő észt megnyitja a létezés végső értelmét felismerő értelem tágaságára” – hangsúlyozta.

Hogy milyen égetően szükségünk van erre a távlatokat nyitó igazi bölcsességre, azt a koronavírus nyomán keletkezett válság különös

erővel mutatja meg – tette hozzá. Idézte Ferenc pápa szavait, miszerint: „A válság olyan veszjelző, amely arra készítet, hogy átgondoljuk, hol húzódnak azok a mélyebb gyökerek, amelyek támaszt tudnak adni a viharban. Arra emlékeztet, hogy sokan elfelejtettük és elhanyagoltuk az élet fontos dolgait, s azzal a kérdéssel szembesít, hogy mi az, ami igazán fontos és lényeges, s mi az, ami kevésbé vagy csak a felszínen tűnik annak.”

A keresztény bölcsesség éppen a mélyebb gyökerekhez, a szilárd támaszhoz, az igazán lényegeshez, Istenhez tud elvezetni. Ez a teológus feladata és a teológia hivatása. Ha a teológia – hivatásának megfelelően – úgy tanít Istenről, hogy folyamatosan magától Istentől tanul, akkor valóban el tud vezetni Istenhez, a bölcsesség forrásához, aki megtestesült örök Bölcsességében, Igazságában és Igéjében, a Názáreti Jézus Krisztusban tárta fel önmagát számunkra – fogalmazott Puskás Attila.

Majd azt is kifejtette, hogy a teológus, a hit-tanár, a katekéta-lelkipásztori munkatárs és a közösség-szervező szakokon éppúgy, mint a hit- és erkölcsoktató szakirányú továbbképzésen és a doktori iskolában folytatott képzésen ennek a krisztusi bölcsességnek a megismerését, elsajátítását, tudományos igényű kutatását és továbbadását szolgálják.

A dékán végül a Szentlélek megvilágosító kegyelmét és lendületét adó erejét kívánta a kar egész közösségének az új tanévre. Valamint azt, hogy Krisztus közelségének, jelenlétének és a testvéri összetartozásnak a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson átélte lelki tapasztalatai maradandó gyümölcsöket teremjenek mindannyiukban és a kar közösségében.

Forrás és fotó: PPKE HTK

Isten ajándéka

Szentmisében adott hálát megyéspüspöki kinevezése évfordulóján Palánki Ferenc

Palánki Ferenc püspök szentmisében adott hálát Istennek az elmúlt hat év szolgálatáért, a munkatársaiért, az egyházmegyéért és a teljesített feladatokért megyéspüspöki kinevezésének évfordulóján, szeptember 21-én, Szent Máté apostol és evangélista ünnepén Debrecenben.

A Szent Anna-székesegyházban bemutatott szentmisén részt vettek a főpásztor közvetlen munkatársai: Fodor András püspöki helynök, Törő András, a püspöki hivatal irodaigazgatója, valamint a hivatal dolgozói.

Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök a szentmise elején örömet fejezte ki a közös imádságért, hálát adva az elmúlt évekért, és Szent Máté közbenjárását kérte, hogy továbbra is teljesíteni tudják feladatukat, hivatásukat.

A szentmise homíliájában visszatekintett 2010. december 27-ére, püspöki kinevezésének napjára, amikor azon tűnődött, hogyan lehet, hogy Isten rá gondolt. Istennek vannak meglepő gondolatai – fogalmazott a főpásztor, majd Máté apostol és evangélista történetét kiemelve hangsúlyozta: Isten egészen másként néz az emberekre, mint ahogyan mi egymásra tekintünk.

Elmondta: megyéspüspöki kinevezésekor Alberto Bottari de Castello, Magyarország akkori apostoli nunciusa megkérdezte tőle, hogy melyik napot választja kinevezésének kihirdetésére. Ő Szent Máté ünnepe mellett döntött.

Máté eredeti neve Lévi, jelentése: körülfont, ragaszkodó. Máté jelentése: Isten ajándéka. Mátét nyilvános bűnösnek tartották számon, lenézték őt, irigykedtek rá, és amikor Jézus arra ment, „meglátott egy Lévi nevű vámost, amint a vámnál ült. Felszólította: »Kövess engem!« (LK 5,27)”. Egy kívülálló bűnös embernek látja Lévit, hiszen elárulta a népét, mert kiszolgált a római elnyomókat. Majd jön Jézus, aki nem a bűnösre tekint, hanem az emberre, akiben látja a benne rejlő lehetőségeket. Nincs benne előítélet – emelte ki szentbeszédében a debrecen-nyíregyházi megyéspüspök.

Palánki Ferenc a szentmisében arra kérte a munkatársait, hogy ők is úgy tekintsenek egymásra, ahogyan a Jóisten lát bennünket. Máté, Jézus felszólítására, „mindenét otthagya követte őt” (Lk 5,28). Feladva addigi életét, gazdagságát, mindent, ami addig körülfonta, amirehhez addig ragaszkodott, mert rádöbbent, hogy mindez semmit nem ér ahhoz képest, akiből erő sugárzik, és aki annak látja őt, akivé Jézus formálni és változtatni akarja.

Szent Máté ünnepén kérjük Istent, segítsen, hogy küldetésünk, hivatásunk, szolgálatunk teljesítése közben mi is úgy tudjunk egymásra nézni, ahogyan Jézus néz ránk – buzdított a főpásztor.

Ne azt lássuk, ami kívülről látszik, amit megismertünk a másiktól, hanem ahogyan Isten néz ránk, aki a szent lehetőségét, azt látja bennünk, amire teremtett.

Ha így tudjuk egymást segíteni, akkor meglátjuk a másikban Mátét, Isten ajándékát, akit nem véletlenül rendelt közénk, és állította oda ehhez a szolgálathoz. Istenre hagyatkozva, benne bízva váljunk mi is Mátévá, ajándékká Egyházunk számára – hangzott el Palánki Ferenc megyéspüspök prédikációjában.

Kovács Ágnes

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Ne féljete a keresztől!

Diakónusszentelést ünnepeltek Nyírlugoson

A Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepkörében a keresztet, nehézségek félelem nélküli viselésére, az áldozatok szívből fakadó vállalására ösztönözte Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök Rádi Dávidot, akit szeptember 19-én Nyírlugoson szentelt diakónussá paptestvérek, diakónustársak, papnövendékek, nyírlugosi, valamint több településről érkező hívek jelenlétében.

„Ne féljete a keresztől, ne féljete áldozatot vállalni Krisztusért” – idézte Ferenc pápa szavait a főpásztor szentbeszédében. – Ennek az ünnepnek az előkészítésében is mennyi áldozathozatalra volt szükség.

A jó szívvel hozott áldozat kedves Isten színe előtt – hangsúlyozta Szocska A. Ábel püspök.

A szentelendő a szertartáson fejt az oltárra helyezve saját életét ajánlja fel az Úr Jézusnak áldozatképpen.

A diakónusi szolgálat nem más, mint Krisztust szolgálni minden körülmények között.

„Diakónusként immár nem a rád bízott gyerekeket, hanem a rád bízott gyermekekben

Krisztust, nem a híveket, hanem a híveken keresztül Krisztust kell szolgálni – fordult beszédében a szentelendőhöz a hierarcha. – Áldozatot hozni Krisztusért, és az embertársainkon keresztül szolgálni Neki: most már ez lesz a feladatod.”

Rádi Dávid a Nyíregyházi Egyházmegye felszentelt diakónusaként Nyírlugoson szolgált tovább Ignác András parókus mellett – tájékoztatta a főpásztori döntésről a híveket Papp Tibor főhelynök.

Rádi Dávid 1991. november 23-án született Mátészalkán. Szülőfalujában, Nagydoboson járt általános iskolába, majd a debreceni Szent József Gimnáziumban érettségizett 2011-ben.

Felsőfokú tanulmányait ugyanebben az évben Nyíregyházán, a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán kezdte meg görögkatolikus papnövendékként. Szociális évét Kecskeméten és Szlovákiában töltötte. Kecskeméten a Karol Wojtyła Barátság Központban tevékenykedett a szegények között, Szlovákiában pedig a nagykaposi (Velké Kapuany) idősök otthonában. Teológiai tanulmányait 2018-ban fejezte be.

Első szolgálati helyén, Nyírlugoson hitoktató és lelkipásztori kisegítő munkatárs lett. Mind az iskolai, mind az óvodai hitoktatók területén állhatatosan hirdeti Jézus Krisztust, és igyekszik minél hamarabb megtalálni az adott korosztályokkal a kapcsolatot. Hittanár–nevelőtanár (MA) tanulmányait 2020-ban fejezte be. 2021 nyarán feleségül vette Ivancsó Rebeka Annát.

Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye
Fotó: P. Tóth Nóra

Eucharisztikus körmenet a brit fővárosban

Szeptember 19-én eucharisztikus körmenetet tartott az angliai Magyarok Nagyszonya Római Katolikus Főlelkészséghez kötődő magyar közösség. A körmenet, melyet hagyományosan minden évben úrnapi rendezésként tartottak meg, a Mária mennybevitelének szentelt templomból indult, és érintve a brit főváros szívét, a Piccadillyn található Szent Jakab-templomban ért véget.

A brit fővárosban a római katolikus naptár előírása szerint minden év júniusában megrendezik az ünnepélyes úrnapi körmenetet, ilyenkor az Angliában, főként Londonban élő magyar közösség tagjai is a körmenetben kísérik végig London utcáin az Oltáriszentséget. A körmenet tavaly a járványügyi rendelkezések miatt elmaradt, idén azonban – bár az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus miatt kis csúszással – meg tudták tartani.

A körmenet egyik főszervezője Peter Sefton-Williams, a Church in Need (a katolikus egyház karitatív szervezete) korábbi elnöke volt. Tekintettel arra, hogy a londoni közösség tagjai nem tudtak jelen lenni Magyarországon az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, a szervezők döntése értelmében idén Magyarország volt a „díszvendége” ennek a kint élő magyarok számára is oly fontos egyházi eseménynek, ezzel is jelezve, hogy az Oltáriszentség összeköti lélekben és a hitben a két nemzetet: az angliai főlelkészség tagjai mellett így a londoni magyar nagykövetség is díszvendégként kapott meghívást.

Az eucharisztikus körmeneten részt vett Kumin Ferenc londoni magyar nagykövet; Juhász Péter, a brit máltai lovagrend legfiatalabb tagja; valamint Geller László három gyermekével. Előbbi a magyar zászlót, utóbbi a londoni magyar főlelkészség lobogóját vitte.

Fotó: Flickr

Hálát mondtam a jó Istennek, hogy megadta azt a nagy kegyelmi ajándékot, hogy az előző szombaton a budapesti Kossuth téren bemutatott szentmisén koncebrálhattam, és a Hősök terén részesülhettem a szentségi áldásban. Budapestet és Londont egy krisztusi Lánchíd köti össze – számolt be Csicsó János angliai magyar főlelkész.

Forrás: Magyarok Nagyszonya Angliai Magyar Római Katolikus Főlelkészség

Demenciaszűrés Székesfehérváron

Magyarországon 250 ezer ember él demenciával, ami az érintettek körével együtt egymillió embert jelent. Az Alzheimer-világnapon, szeptember 21-én a hazai helyzetről és a demencia megelőzésének lehetőségeiről tartottak sajtótájékoztatót Székesfehérváron, majd az INDA-program keretében demenciaszűrést és több mint negyvenféle vizsgálatot végeztek a Katolikus Szeretetszolgálat szakemberei.

A székesfehérvári Alba Plaza előtti téren Magyarország átfogó egészségvédelmi szűrőprogramjának kamionja várta az érdeklődőket. A Katolikus Szeretetszolgálat Országos

jobban foglalkozunk, mint ezzel, az emberek életminőségét meghatározó nehézséggel.

Egervári Ágnes, a demenciával élőkért létrehozott INDA-program szakmai vezetője szerint egyedül ezzel a problémával nem birkózik meg senki, szükségünk van egymásra. – A demencia egyharmada szív- és érrendszeri megbetegedés miatt alakul ki, azaz legalább harminc százalékban megelőzhető – tette hozzá.

Vajda Norbert, a Katolikus Szeretetszolgálat főigazgatója szerint a székesfehérváriak sok ismerettel rendelkeznek a betegségről, és ez fontos lépcső az elfogadás, a segítség felé. – A demenciával kapcsolatos két fő probléma a tudás hiánya és az előítélet: ezen kíván segíteni ez a program is – hangsúlyozta a szeretetszolgálat vezetője, felhívva a figyelmet a demencia.hu oldalra is, ahol sok ingyenes szakmai kiadvány érhető el.

Dankovics Gergely, Magyarország átfogó egészségvédelmi szűrőprogramjának programigazgatója ismertette, hogy az átfogó egészségvédelmi szűrőprogram helyszínein speciális szűrőkamionban végzik a több mint negyvenféle vizsgálatot a szakemberek.

A megnyitó után a regisztráltak sorszáma alapján vehettek részt a demenciaszűrésen és a többi vizsgálaton.

A szenior örömtáncsoportok figyelemfelhívó sétával és a Hotel Magyar Király előtt táncal csatlakoztak az Alzheimer-világnapi székesfehérvári eseményhez.

Forrás: Katolikus Szeretetszolgálat
Fotó: Bácskai Gergely

Papi Otthona, a Székesfehérvári Egyházmegye, Székesfehérvár Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala és Magyarország Átfogó Egészségvédelmi Szűrőprogramja volt az esemény házigazdája.

Az Alzheimer-világnapi szűrőnapot megnyitó sajtótájékoztatón Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök hangsúlyozta, hogy sokkal kisebb problémával gyakran sokkal

Küldetésük a fiatalokhoz szól

Kettős örökfogadalmat ünnepelt a hazai piarista rendtartomány

Két fiatal szerzetes, a Feltámadt Jézusról nevezett Szabó Dániel és a Szentháromságáról nevezett Márkus Roland tett örökfogadalmat szeptember 18-án a budapesti piarista kápolnában, és lépett a Piarista Rend Magyar Tartományára kötelelkebe.

A zsúfolásig megtelt kápolnában családtagok, szerzetestársak, rokonok, barátok, valamint számos diák és öregdiák társ lehetett tanúja az örömteljes eseménynek, ahogyan Szabó Dániel és Márkus Roland letette a szerzetesek hármasságát – szegénységi, tisztasági és engedelmisségi – fogadalmát, valamint a piaristák negyedik – különleges törődés – a gyerekek és fiatalok nevelésében – fogadalmát.

Szakál Ádám Márton piarista tartományfőnök szentbeszéde elején az ünneplőket köszöntötte: „Az Isten csodáját jöttetek ma látni. Az Isten terveitől megijedni, értetlenül nézni, megsejteni és csodálni. Az Istenet csodálhatjuk a teremtésben, hatalmas alkotásaiban, a tudományokban, a nyelv leleményességében, az emberi kultúra csodálatos alkotásaiban. Mi, piaristák, nagyon szeretjük ezeket az Istenhez vezető tudományokat. Isten legcsodálatosabbán mégis az emberek személyes életében, fejlődésében lehet felismerni.”

A tartományfőnök szavai szerint Isten akaratát sohasem egyirányú, hanem alakító együttműködésre hívja meg az embert. A mag, amelyet szívünkbe vet, rajtunk is múlik, hogy tovább él-e, és termést hoz-e.

„Az elmúlt évek alatt a most fogadalmat tevő két szerzetes sokat változott, fejlődött, mégis ugyanaz maradt. Megtanultak szükség szerint segítséget kérni, ráhagyatkozni kísérőikre, előjáróikra, mindezt szeretettel és bizalommal, megélve az Isten által vezetett folyamatokat, így kerülve egyre közelebb hozzá.”

Ne feledkezzünk meg arról, hogy ma leginkább az ő tervét, szándékait, örömet, nektek és

nekünk adott teremtő szeretetét ünnepeljük a ti csodálatos történetekben.

Megrendült férfiaknak ismerlek titeket, akik magukra veszik a fiatalok problémáit, a társadalom vagy családjaitok, közösségeitek gondjait. És tapasztalhattam azt a megrendült örömet is, amellyel az Istennel való egyre aktívabb találkozási reflektáltak magatokban. Ugyanilyen lelkesedéssel élitek, keresitek Kalazanci Szent József karizmáját és cselekvését is a mai világban.

Köszönöm Szüleiteknek, vér szerinti testvéreiteknek, barátaitoknak, egykori és mostani

nevelőiteknek, rendtársaitoknak, kollégáitoknak, és a fiataloknak, gyerekeknek, hogy mind életetek kezdeti, mind piarista időszakában segítettek, alakítottak titeket. Az Isten sok talentumot adott nektek, folytassátok tovább, most már az örökfogadalom kegyelmével megerősítve, a gyerekekért végzett munkátokat a piarista rend közösségében.”

Az örökfogadalom elmondása után a két szerzetes aláírta a fogadalomtétel dokumentumát.

A szentmisét követően vidám fényképezésre volt lehetőség a két – immár örökfogadalmas – szerzetessel, majd közös ebéd zárta az ünnepséget.

Forrás és fotó: Piarista Rend Magyar Tartomány

Búcsút ünnepeltek Csatkán

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus miatt Csatkán is egy héttel később, szeptember 19-én tartották meg a hagyományos Kisboldogasszony-napi búcsút. Az ünnepi szentmisét Udvardy György érsek mutatta be Holubák Attila plébános koncebrálásával, aki a szentmise elején köszöntötte a résztvevőket, a közösségi méltóságokat és a zarándokokat.

Az érsek köszöntőjében kifejezte kívánságát, hogy a teljes megújulás előtt álló kegyhely legyen az idezarándokló testvérek számára a megújulás helye.

Udvardy György érsek homíliájában kiemelte: fontos, hogy megismerjük és belülről magunkévá akarjuk tenni hagyományaink értékeit. Ebben Egyházunk tanítása óriási segítséget jelent, ahogyan Mária személye is. Hiszen úgy tekintünk rá, mint a hit, a remény, a jövő asszonyára, mint az irgalmas anyára. S úgy tekintünk rá, mint az eucharisztikus asszonyra.

Mennyi mindent tanulhatunk tőle. Jöjjünk bátran! Kérjük az ő segítségét, támogatását.

Udvardy György felhívta a figyelmet arra, hogy mindazt, amit értéknek tartunk, ami Jézus parancsainak megtartásában segít, azt a mindennapi életünkben életté kell váltani. A szokásainkban, hagyományainkban, a vágyainkban, a cselekedeteinkben.

Ha nem tudatosan és szándékosan akarunk krisztusi módon élni, akkor a világ fog nevelni bennünket. A kérdés az, hogy mit akarunk beengedni az életünkbe?

Korábban szüleinktől, nagyszüleinktől a hagyományt automatikusan megismertük. Szokásunkká, tulajdonunkká lett. Látjuk, hogy ez napjainkban nincs így; sem a cigány, sem a

magyar családokban, sem más helyen Európában. Tudatosan, szándékosan kell a hagyományainkat, azoknak éltető elemeit megfogalmazni, s átadni gyermekeink számára. A főpásztor hangsúlyozta, azért vagyunk itt, hogy erősödjünk hagyományaink megismerésében és új elhatározásokat tegyünk. Hogy megszabaduljunk bűneink terheitől, és szabad döntéseket tudjunk hozni nemcsak egyéni életünkről, hanem a közösségeink életéről is, legfőképpen gyermekeinkéről.

Adja Isten, hogy befogadjuk Jézus tanítását. Adja Isten, hogy legyen bátorságunk kérni Máriának hathatós közbenjárását, s legyen bátorságunk változtatni az életünkön, hogyha ez szükséges – zárta beszédét a veszprémi érsek.

A szentmise után ünnepélyes körmenetben visszahelyezték a kegyhelyen őrzött ügyvezető cigány áldott keresztet, amely az elmúlt hónapokban körbejárta Magyarországot cigányok lakta településein. A keresztet már négy alkalommal áldotta meg a Szentatya, így különösen nagy tiszteletnek örvend a cigány közösség körében.

Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Istentől rendelt közösség

Átadták a katolikus vers- és novellairó pályázat díjait

(Folytatás az 1. oldalról)

A mise elején Kelemen Imre plébános köszöntötte a megjelenteket.

Veres András püspök szentbeszédében örömet fejezte ki, hogy „soha ennyi pályázat nem érkezett” a KKH irodalmi versenyére, amelynek címe idén *A család Istentől rendelt közösség* volt.

Külön öröm számomra – folytatta püspök –, hogy mindez azt is üzeni, hogy nagyon sokan osztják a mottóban foglalt meggyőződésünket. A fiatal vers- és novellairók pedig minden bizonnyal a szüleiken keresztül meg is tapasztalhatták, hogy a család Istentől rendelt közösség.

Rendkívül fontos ez a mai világban, amikor sokan pedig azon fáradoznak, hogy túlhaladott dolognak állítsák be a családot, a házasságot – hangsúlyozta Veres András.

Mi valljuk, hogy a világ Isten alkotása, benne az ember férfinak és nőnek teremtett, Isten a szívükbe oltotta az egymás iránti szeretetet, melynek gyümölcse a gyermek, s az ember felnövekedvén tovább is adja a szeretetet.

A püspök rámutatott, Szent Pál a Szeretethimnuszban kifejtette az isteni szeretet természetét, majd hozzátette, hogy Jézus tanítása alapján, amit az Atyáról mondott, röviden két tulajdonságát emelhetjük ki a szeretetnek: gondviselő és irgalmas.

A továbbiakban Veres András arról beszélt, hogy mindig készen kell állnunk a gondoskodó szeretetre, s épp-

így az irgalomra is, ami a családi életben azt jelenti, hogy nap mint nap meg kell bocsátanunk a másoknak, és bocsánatot kell tudnunk kérni a másiktól. Aki ezen az úton indul, megtapasztalja, hogy egészen megváltozik az élete.

Az Úr irgalmáról szólt a nap evangéliumi szakasza is Mátéről, a vámosról – folytatta a püspök, s megemlítette: Szent Jeromos azt mondta, az evangélisták közül egyedül Máténál olvashatjuk, hogy a vámost Lévinek hívják, ami arra utal, hogy a zsidó közegben ő nyilvános bűnösnek számított (ezt a tényt a többi evangélista inkább tagkargatni próbálja), s ez még erősebben rámutat Isten irgalmára, ami a vámos felé megnyilvánult.

Oly sokan élnek gyűlöletben, a megbocsátást elutasít-

va, mi legyünk inkább az irgalom képviselői a világban, családjainkban és az egyéni életünkben is, buzdította a jelenlévőket a püspök, s az irodalmi pályázat nyerteseihez fordulva azt mondta: ne csak verseitek, novelláitok által, hanem az életetek által is váljatok a szerető, gondviselő, irgalmas Isten tanúivá.

A szentmise után következett a díjátadó ünnepség, amelynek elején Fritzné Tőkés Éva, az MKPK Sajtószolgálatának vezetője meghatottan szökött arról, hogy az ő feladata volt megszervezni a beérkezett pályamunkákat, amelyekből sugárzott a szülők, a nagyszülők felé irányuló szeretet, érzékelhető volt, hogy a családokban a Szentlélek működik.

A díjakat Veres András, az MKPK elnöke adta át az irodalmi pályázat nyerteseinek.

lyezett: Gonda Krisztina Zsófia, Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye 3. helyezett: Balázs Gábor Rudolf, Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye

Küldődíjasok

Tóth Jázmin, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye; Molnár László, Nyíregyházi Egyházmegye; Péter-Szabó Kíra, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye; Galambvári Panna, Miskolci Egyházmegye; Rippel Liliána, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye; Berze Anett Lili, Egri Főegyházmegye.

Versek (15–18 éves korosztály)

1. helyezett: Kovács Zsuzsanna, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye 2. helyezett:

Egyházmegye Molnár Mária Boglárka, Egri Főegyházmegye Tóth Panna, Egri Főegyházmegye; Skellecz Kata, Hajdúdorogi Főegyházmegye; Soltész Stella Lili, Miskolci Egyházmegye; Makai Viktória, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye.

Novellák (10–14 éves korosztály)

1. helyezett: Galambvári Panna, Miskolci Egyházmegye 2. helyezett: Kis Dániel, Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye 3. helyezett: Markó Balázs, Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye

Küldődíjasok

Berki Dóra, Egri Főegyházmegye; Dalanics Hanna, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye; Kovács Borbála, Szombathelyi Egyházmegye; Tóth Eszter, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye; Káldi Mária, Kaposvári Egyházmegye; Balogh Johanna Klára, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye.

Novellák (15–18 éves korosztály)

1. helyezett: Lengyel Dorottya, Egri Főegyházmegye 2. helyezett: Kiss Bernadett, Egri Főegyházmegye 3. helyezett: Barátfalvi László Imre, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

Küldődíjasok

Kazmin Erneszt, Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye; Tóth András, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye; Balogh Dzsénifer, Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye.

Körösy László
Fotó: Merényi Zita

A kategória győztesek névsora:

Versek (10–14 éves korosztály)

1. helyezett: Bedő Dorottya, Váci Egyházmegye 2. he-

Kazmin Erneszt, Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye 3. helyezett: Kémenes Órs, Hajdúdorogi Főegyházmegye

Küldődíjasok

Pölcz Krisztina, Kaposvári

Égi Édesanyánk imáinkat ma is Fia elé viszi

A nunciussal ünnepeltek Búcsúszentlászlón

Búcsúszentlászlón a török idők óta megtartják Fogolykiváltó Boldogasszony ünnepét szeptember utolsó vasárnapján. Az idei búcsúúti szentmisét szeptember 26-án Michael August Blume SVD apostoli nuncius mutatta be; koncelebrált Udvardy György veszprémi érsek és a környék papsága.

A búcsú reggelén Takáts István általános érseki helynök celebrált szentmisét.

Az ünnepi búcsúúti szentmise elején Udvardy György veszprémi érsek köszöntötte az apostoli nunciust. „Nagyon örülök, hogy elfogadta a meghívást erre az ünnepi alkalomra, amikor ezen az ősi kegyhelyen zarándokló emberek jönnek össze őseik hitével és ennek a régióknak, Zalának a hitével, ahol imádságban kéri a Boldogságos Szűz Mária hatását közbenjárását.”

Az apostoli nuncius szentbeszédét – amelyet részben ő, részben a titkárra olvasott fel – az alábbiakban olvasható.

Kedves Testvérek!

Köszönöm szépen, hogy itt lehetek veletek, ahol zarándokok és helybeliek több mint hétszáz éve imádkoznak. Megszentelt földön állunk, ide jönnek a hívők Szűz Máriát kérni, hogy imádságaikat, kéréseiket Szeretett Fia elé vigye.

Mi is azért jöttünk ide, hogy megvalljuk hitünket és reményünket az Úrban.

Biztosak lehetünk abban, hogy Égi Édesanyánk imáinkat Fia elé viszi, hogy az elmúlt hétszáz évben is így történt.

Szűz Máriában teljesedik be az olvasmány, ami a bátor Juditról szól. Bátorsága és Istenbe vetett hite által ölte meg Isten népének halálos ellenségét, így békében élhettek. Ezt a helyet az ide érkező zarándokok és látogatók hite szentelte meg hétszáz

éven át. Ma is ez történik, hiszen most is az Úr elé visszük szándékainkat, imádkozunk azokért, akiket szeretünk, akik számunkra fontosak.

Vágyunk arra, hogy Isten elménkbe és szívünkbe költözzön és meggyógyítsa beteg és gyenge testünket, lelkünket.

Mekkora nagy szükségünk is van arra, hogy az Úr elárásson minket irgalmával: a bűnösök visszatérjenek Istenhez, a vírusfertőzöttek meggyógyuljanak, magányosan élő testvéreink ismét felfedezzék Krisztus szere-

tétét, közösségét. A hajléktalanok befogadására és fedélre leljenek a hideg éjszakákon, a zarándokok épségben visszatérjenek otthonukba, és számos más kérés meghallgatásra találjon.

Szűzanyánk nem csupán imádkozik értünk, hanem nagyon jól tudja, hogy mennyire szenvedünk a bűntől. Amikor a keresztre feszített Jézus felvitte bűneinket a keresztre, Szűz Máriát a szeretett tanítványra bízta. Ez a tanítvány, János, mindenki szimbóluma, aki rábízta magát a mi Urunkra, és úgy él, hogy tanúságot tesz Jézus Krisztusról.

Kedves Testvérek, Krisztus mindenkit erre hív. A Szentlélek segítsen minket, hogy tanuskodjunk Urunk szenvedéséről és feltámadásáról. Kegyelme által legyünk az Ő szeretett gyermekei. Járjuk vele az örök élet felé vezető utat!

A szentmise végén Tódor Szabolcs plébános köszönetet mondott mindazoknak, akik az ország számos részéről elzarándokoltak Búcsúszentlászlóra.

A szertartást követően Udvardy György érsek ajándékot adott át a Veszprémi Főegyházmegye nevében az apostoli nunciussnak, aki először mutatott be ünnepi szentmisét a főegyházmegye területén.

*

A középkorban a muszlim fogóságba esett keresztény rabok kiszabadulásáért az Egyház rendszeresen

imádkozott. Mozgalmakat, gyűjtést szervezett, sőt szerzetesrendek is alakultak, amelyek tagjai magukat adták cserébe a foglyok kiszabadulásáért. Ennek az ügynek a sikerét az Egyház kezdettől fogva Szűz Mária közbenjárásának tulajdonította. A történet szerint Bécs oszmán uralom alóli felszabadítása után, 1683. szeptember 24-én a visszavonuló török sereg háromezer kétszáz foglyot vitt magával, akik csodás módon kiszabadultak.

Az egész Egyház számára 1696-ban vált kötelező ünnepé Fogolykiváltó Boldogasszony napja, melyet szeptember 24-én tartottak.

1969 óta nem szerepel a liturgikus naptárban, ugyanakkor az ünnep tartalma bővült a szenvedélybetegek, különböző függőségekben szenvedők szabadulásáért való imádsággal.

A búcsúszentlászlói kegytemplomot 1734-ben Acsády Ignác veszprémi püspök szentelte fel. A búcsújárás a ferences atyák letelepedése után kezdődött. Az első csodás esemény a feljegyzések szerint egy komáromi asszony gyógyulása volt. Ezt követően több száz csodás imameghallgatást jegyeztek fel. A ferencesek a rendszerváltás után visszatérhettek, de közel másfél évtizede átadták a plébániát a Veszprémi Főegyházmegyének.

Forrás és fotó:
Veszprémi Főegyházmegye

Az Andrassy út katolikus lett

Török Csaba püspökkari tévéreferens az eucharisztikus kongresszusról

Milyen egy pápai szentmisét vagy éppen egy budapesti eucharisztikus körmenetet közvetíteni? Török Csaba esztergom-vízivárosi plébános, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tévéreferensét az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszushoz fűződő élményeiről, tapasztalatairól kérdeztük.

Nem a mi emberi történetünk volt ez, a kongresszus nem az általunk szervezett rendezvény volt, hanem az Istennek egy olyan ügye, amelyet megáldott

– Csaba atya hosszú évek óta közvetít a közmédiában pápai szertartásokat és magyarországi szentmiséket egyaránt. Mennyire volt különleges ebből a szempontból a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, és benne a Ferenc pápa által bemutatott záró szentmise a budapesti Hősök terén?

– Rómában tanuló fiatal papként a Vatikáni Rádióban is dolgoztam; ott pont egy fordított helyzetet ismertem meg. Közben a pápa utazik a világban, én Rómában ülök, benn vagyok az Egyház hírhálózatának a közepében, ahova rengeteg érdekes dolog befut az adott országról, kultúráról, a pápai út apró elemeiről.

Most viszont mi voltunk a házigazdák, akikhez a pápa érkezett, mi voltunk azok, akiket keresztül mások elérték ezt az eseményt. A vasárnapi pápai misét hatvankét országban vették át a mi közvetítésünk alapján, a mi képeinkkel. Ebből a szempontból egészen egyedi szituáció volt, és hatalmas kihívás, hiszen ekkora figyelem legutóbb Szent II. János Pál harminc évvel ezelőtti pápalátogatásakor irányult ránk. Az többnapos esemény és pápalátogatás volt, de most ez az egyetlen mise is hatalmas nemzetközi érdeklődést generált. Senki nem volt már a teamben, aki három évtizede ott lett volna a televíziós közvetítéseknél – emiatt megint újszülöttek voltunk.

Ahogy a főszerkesztőnk, Andrányi Kolos a kiértékelő e-mailjében írta: Most lettünk csapattá. Egy szerkesztőség stábjá gyakran szétterezdik annak függvényében, milyen feladatokkal, ügyekkel foglalkozik, milyen műsorokat készít az ember, most azonban akkora volt a terhelés, hogy az összerántott minket.

– Hogyan készültek erre az egy hétre?

– Azért voltak különféle tapasztalataink, mivel Pákozdi István atya, későbbi tévéreferens, három évtizede ott volt a pápa mellett, a szertartásokon tolmácsoló. Történeteket hallottunk például arról, hogy 1996-ban a győri szentmisén milyen iszonyatos időjárás volt, egy toronyban hogy ücsörgött szegény Téglásy Ferenc és T. Katona Agnes fázva és bebugyolálva, akkor már Pákozdi István atya jelenlétében. Am technológiailag olyan szinten megváltozott minden, hogy egyébként sem támaszkodhattunk volna sokban az akkori tapasztalatokra.

Ugyanakkor a vatikáni rádiós múltam miatt volt rálátásom, mi a menete egy ilyen eseménynek, de a papírforma, hogy Ferenc pápa nem tartja magát erőteljesen a protokollhoz, most is bejött. A közvetítéssel technikailag egy augusztus 20-i körmenet és nagymise rokonítható, ha ez utóbbi nem is jelent ilyen léptékű kihívásokat. A Hősök terének, az Andrassy útnak, a Kossuth térnek a mostani televíziós lefedése azonban nemcsak a Vallási Főszerkesztőségben, hanem általában a televízió és az Antenna Hungária stábjá számára is példa nélküli volt.

– Az esemény volumenéből következik, hogy nem csak a szűk vallási stábot kellett megszervezniük.

– A legkisebb létszámú szerkesztősége vagyunk az MTVA-nak, ráadásul itt születnek a református, evangélikus, zsidó vallási műsorok, a kisegyházak, az egyéb keresztény közösségek műsorai. Tehát a személyi állomány jelentős része eleve nem katolikus kötődésű. A technikát készen kapjuk, de a hardverhez kel-

lett az a szoftver, aki tudja, mi ez az esemény, mi fog történni. Ezt az egy hetet úgy kellett ráadásul végigvinni, hogy a Hungexpón is jelen legyünk, és minden estére elkészüljön egy huszonnégy óra perces összefoglaló magazin *MindenkiNEK* címmel az aznapi történésekről. Annyi riporterre volt szükség, és annyi szerkesztőre, aki biztosítja, hogy az élő közvetítések mellett a folyamatos műsorkezelés is haladjon előre, hogy más szerkesztőségekből is besegítettek kollégák. Izgalmas kaland volt, mert nem egy kész csapat gyártott le egy rutinból kezelhető műsorállományt, hanem összeszokásra, egymásra hangolódásra is szükség volt, amit a rendkívüli odaadás is segített.

Sokan aludtak keveset ebben az egy hétben, ezzel együtt hangos szó, kemény veszekedés, vita nem volt. Utólag ugyanezt hallottam az esztergomi plébániáink önkénteseitől is a maguk területén.

– Gyakorló katolikusok lettek bevonva?

– Az MTVA hatalmas épülettel bír Óbudán, ahol el lehet veszni, de azért nem olyan szörnyen sok ember dolgozik ott, hogy ne ismernék egymást a csapatok. Valóban fontos szempont volt, hogy olyan emberek szólaljanak meg, akik rendelkeznek azzal az érintettséggel vagy háttérrel, hogy mi az, hogy katolikus, Egyház, Eucharisztia. Ebben szerepet kaptak rádiós műsorvezetők, mint például a pápalátogatás napján Bősze Ádám, vagy olyan kollégák, akik egyébként a sport területén dolgoznak.

– Ugyanakkor ezeket az eseményeket nem csak azok nézték, akik máskülönbben is egy-egy vallási jellegű eseményt. A pápa miséjére, gondolom, különösen igaz volt ez. Mennyire volt nehéz úgy beszélni, hogy az Eucharisztia szónak már a kimondása is sok nézőnek nehézséget okoz?

– Ez a probléma nemcsak a mostani eseményre, általában a vallási közvetítésekre igaz: feszültségben létezőnk. A vallásos ember, akinek van hitgyakorlata, alapvetően azt várja el, hogy minimális kóritással vagy egyenesen anélkül csak adjuk át az eseményt, minden megszólalás zavarja eközben. A nem hívó pedig épp az ellenkezője: mint egy focimeccsen, kövessük végig, hogy éppen kinél jár a labda. Előfordult, hogy ugyanarra a közvetítésre kétféle levelet kaptunk: egy hívó ember számon kért, hogy a beszédünkkel miért értotunk a lelkeknek; egy nem hívó néző meg azon volt fölháborodva, hogy a műsorvezető ne azzal legyen elfoglalva, hogy imádkozik, hanem magyarul szóljon neki mindent lépésről lépésre. Erre a digitális tévézés jelené a legkövetkezőbb megoldást, amikor már ugyanaz a képsáv eltérő hangszóval fogadható otthon, kommentárral vagy kommentár nélkül, és ak-

kor mindenki megkaphatja, ami neki tetszik. Amíg nem vagyunk ezen a technikai fokon, aki csak az élményt szeretné megkapni, az menjen ki a Hősök terére, ha pedig nem tud, fogadja el, hogy ez nem az Egyház belső kommunikációs csatornája, hanem olyan fórum, ahol kívülállók, idegenek vannak nagyobb számban, és őket is próbálni kell megszólítani.

Egy pápalátogatás azért egyszerű ebben a képzetben, mert ott minden érdekes, bármiről lehet apró kommentárokat mondani, most is minden egyes tárgynak jelentősége volt. Hogy a pápai trónszék ugyanaz, mint 1991-ben Esztergomban; hogy a kegykép az oltár mellett a Bakócz-kápolnából érkezett; hogy a Thököly úti templomból a hatalmas, dél-tiroli zarándokok által hozott fakereszt mit keres ott; mi a missziós kereszt...

A legnehezebb a szombat esti körmenet közvetítése volt, amelynek során például az énekek rendje menetközben is változott, mi is egy kicsit az ismeretlenbe repültünk. Ettől féltem a legjobban, mert tévéképernyő előtt végigülni egy ilyen hosszú körmenetet úgy, hogy a lábam nem mozog... Van, aki megéri a körmenet atmoszféráját, de van, aki meg elmenekül, hogyha ezt neki tíz percig egyhuzamban kell néznie.

Iszonyatos libikókajáték volt, hogy a stúdióba meghívott vendégekkel vagy éppen bejátszókkal hogyan lehet a nem hívók felé megnyitni ezt az eseményt. Nem volt egyszerű; menetközben változtatgatunk – annak függvényében, hogy mennyire gyorsan haladt a menet, mi volt várható; néztük, mit hagyhatunk ki, mit kell beletenni, hol kell többet elidőzni, akár egy éneknél, akár a menetnél, hol épp a stúdióvendégnél. Lehet, hogy sokaknak ez nem tetszett, közvetítés közben mi is vitakoztunk, hogyan lenne jobb, de a statisztikai adatok alapján a körmenet folyamán, ami a két és fél óras időtartamával a tévés közvetítések közt kicsit halálra ítélt vállalkozásnak tűnt, nem csökkent a nézők száma, ahogy ebben az esetben megszokott.

Nyilván, volt aki elment, de volt, aki jött, maradtak, időztek az emberek.

– Milyen visszajelzések érkeztek ebben a bő egy hétben, amióta lezárult az eucharisztikus kongresszus?

– Már közben is kaptunk sokat, például a körmenet után elkezdtek jönni sms-ek

mindannyiunknak; egyházi vezető, aki nem tudott személyesen jelen lenni, és sok más ismerős is visszajelzett, hogy mennyire megérintette őket egy-egy rész. Volt, aki azt mondta, hogy megkönnyezett egy-egy beszélgetést – a stúdióba éppen azzal a céllal hívtuk meg a vendégeket, hogy a megszólalásuk egyfajta tanúságtétel legyen.

A visszajelzés belső körként ki is értékeltük a történeteket, megnéztük kritikus szemmel, mi az, amit legközelebb másként kellene csinálni. Viszont az egész kongresszusra igaz az, nem csak a tévéközvetítésekre: lehetett az emberi szervezésben akármilyen fönnakadás, nehézség, azt a visszajelzést kapjuk folyamatosan, hogy kívülről ez nem volt érzékelhető, úgy élték meg a résztvevők, a zarándokok, hogy ke-
rek egészet alkotnak a történések, erejük van, szépségük van. Erre mondom azt, hogy ez itt az Isten áldása, az ő kegyelme. S ez talán a legfontosabb megerősítés, mert ez azt jelenti, hogy nem a mi emberi történetünk volt ez, a kongresszus nem az általunk szervezett rendezvény volt, hanem az Istennek egy olyan ügye, amelyet megáldott.

– Csaba atyát – akár a közvetítés, akár magukon a programokon való jelenlét révén – mi az, ami személyesen megérintette a kongresszus hetében?

– Erre két típusú választ adhatok: az egyik az esztergomi vízivárosi és főszékesegyházi plébánosé. A legszebb a számomra az volt, hogy a felvezető háromnapos esztergomi szimpóziumon és a budapesti eseményeken nem volt egyetlenegy nap sem, amelyen a ministránsainkkal, a cserkészainkkal, a hittanosaikkal, a családosaikkal ne találkoztam volna.

Akárhova mentem, ott voltak önkéntesként, szolgálattevőként vagy résztvevőként – egy plébánosnak ennél pozitívabb élmény nincs.

Tévéként az az élmény volt számomra a legkedvesebb, amit az óbudai és a Hősök terei stúdió közötti beszélgetés közben fogalmaztunk meg gondolatként: ez a hét valahogy átértékelte a várost.

Pákozdi atya vetette fel először, hogy a Hősök terén már volt egy pápai mise 1991-ben, Pacelli bíboros, a későbbi XII. Piusz pápa pedig 1938-ban misézett ott, és most Ferenc pápa. Kezeltük tehát úgy, mintha egy kegyhely lenne. Tovább ért bennem ez a gondolat, hogy az Andrassy út is a szent-ségi körmenettel szakrális térré változott azon az estén. Az a megkapó ebben – különösen számomra, aki terézvárosi káplán voltam öt évig, és a mai napig nagyon erősen kötődöm a VI. kerülethez –, hogy a városomnak, a civil életünknek, a sé-táimnak, a beszélgetéseimnek, a kávéházaimnak a tere egyszers-
mind szakrális tér is. Egy szép üzenet ez arról, hogy a szakralitás nem a szentnek a sóvényvel való elkerítésében és kiszakításában rejlik, hanem – éppen Jézus Krisztus megtestesülésének erejében – az Isten szentsége átjárja a világot. S mostantól az Andrassy úton, ha csak sétálok, leülök egy kávézóba, eszemk valamit, és kinézek a járdára, az út-
testre, eszembe fog jutni, hogy mi is sétáltunk itt, mi is imádkoztunk itt, mi is áldást kaptunk itt, tehát ez egy szent hely, mi-
közben elképesztően profán

hely. S nem kell az egyiket vagy a másikat kapcsolni a tudatunkból, a kettő együttesen létezik, ez a városnak a titka.

Az Andrassy út katolikus lett, a görög eredetű szó eredeti értelmében is: az egész, a teljes szerinti. Hívóként ez azt is jelenti nekem, hogy még otthonosabb lett számomra a város, ahol születtem, és a saját emlékeim, élményeim és emberi kötődéseim is megteltek egy olyan Isten-jelenléttel, ami akár a kongresszus nélkül is megtörtént volna, de benem nem tudatosult volna.

Új vezetőséget választottak az európai püspökök

Magyar főpásztor lett a CCEE alelnöke

Gintaras Linas Gruas vilniusi érseket, a Litván Püspöki Konferencia elnökét választották meg az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa (CCEE) elnökévé, a testület szeptember 23. és 26. között Rómában tartott jubileumi ülésén – tájékoztatta szerkesztőségünket a CCEE Titkársága szeptember 25-én este.

ki Konferencia (MKPK) elnöke és Erdő Péter bíboros, prímás a CCEE korábbi elnöke.

Szeptember 23-án délután a Szentatya szentmisét mutatott be a Szent Péter-bazilikában az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa megalakulásának ötvenedik évfordulója alkalmából.

Forrás és fotó: CCEE K.I.

Az alapításának ötvenedik évfordulóját ünneplő testület alelnökévé Jean-Claude Hollerich SJ bíborost, luxemburgi érseket – aki egyben az Európai Unió Püspöki Konferenciái Bizottságának elnöke –, valamint Német László SVD személyében magyar püspököt, a Nagybicskeréki Egyházmegye főpásztorát, a Szent Cirill és Metód Nemzetközi Püspöki Konferencia elnökét választották.

A CCEE ülésén jelen van Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspö-

IMAÓRA

Kütvölgyi Szűz Mária Engesztelő-kápolna: engesztelő virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István téri)

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a Városmajori Jézus Szíve-templomban (1122 Budapest, XII. Csaba utca 5.) A 18 óraor kezdődő szentmisék után a kistemplomban folytatódik a beszélgetés az elhangzott homiliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Csobánka-Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatódik a nagy múltú elsőszombati szentmisék. 2021. október hónapig minden első szombaton a Szentkúti kápolnában fél 11-kor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-ímádságra és a 11 órákor kezdődő szentmisére várják a zárandokokat a festői szépségű Mária-kegyhelyen.

Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Állomás u 61/a) várja az engesztelő híveket minden első szombaton 10 órától közös imádságra. Zárandokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. Honlap: www.maria-haza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor, a budapest-belvárosi Szent Mihály-templomban (Budapest V. kerület, Váci u. 47/b).

A szentmisét követően tematikus beszélgetést folytatnak a résztvevőkkel a Szent Kinga-teremben, az Egyetem tér 5. 1. em. 5. sz. alatti közösségi helyiségükben.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: október 6., szerda; november 6., szombat; december 6., hétfő. A boldoggáavatási szándékra mondtott szentmiséket 7 órakor, a Magyar Katolikus Rádió adásával egy időben a Szent István Rádió is közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból.

A Szent Imre-kápolna Szereteláng imacsoportjának októberi programjai: 2021. október 7-én, csütörtökön 17 órától szentmise, 18 órától szentségimádás lesz Szereteláng-imaórával. Október 8-án, pénteken 17.30-tól az Öröm útját – a Feltámadás útját járjuk. Október 21-én, csütörtökön 17 óraor szentmise, utána 18 órától szentségimádás lesz édes Hazánkért. Minden magyar imádkozzon minden magyarért! Szeretettel várunk (1114 Budapest, Bartók Béla út 19). Honlapunkon (www.szeretelang-info.hu) keresztül elérhetők vagyunk.

LELKIGYAKORLAT

Szent Gellért Lelkigyakorlatos Ház (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.). Október 21-én 18 órától 24-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „A szeretet szabadít - Isteni szeretet - emberi szeretet”. November 11-én 18 órától 14-én 13 óráig Ocsvai Grácin atya lelkigyakorlata. Elérhetőség: 06-26-383-212, 06-30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terheléssel küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sors-társainkban. A Pasaréti Ferences templom hittantermében kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia alsó hittantermében (Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) pedig kéthetente szerda esteként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2021. okt. 13., 27.; nov. 10., 24.; dec. 01., 15.

Lelki napok a Szív Lelkiségi Központban, Tahiban (2022 Tahi Villator 7-9. T: 06/26-387-162.) Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszorított a gyász, megbénított a veszteség. Az együttléteket – segítőtársakkal – Tegzes Katalin sa nővér vezeti, „Minden vég egy új kezdet” címmel. Időpont: 2021. október 19-én, kedden 14 órától 21-én, csütörtökön 14 óráig. Elhelyezés és költségek: egygyás szobákban, napi háromszori étkezéssel 20.000 Ft/fő. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törülközőt, és jelezze, ha diétát kéri! Megközelíthető: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., Bartók B. úton felfelé.

FELHÍVÁS

A Pannonhalmi Főapátság Bencés Kiadó 2021 őszi új kiadja, megújult formában az *Énekelj az Úrnak* című, nagy sikerű énekeskönyvét, a „Kék könyvet”.

Ezúton várjuk azon dalszerzők jelentkezését, akik még nem vették fel a kapcsolatot a jogdíjak elszámolása kapcsán a Kiadóval. E-mail: kiado@osb.hu, telefon: 06/96-570-211.

KÉPZÉS

A **sümei Ferences Akadémiát** a Sümei Ferences Rendház (8330 Sümeg, Szent István tér 7.) üzemelteti a kegytemplommal szomszédos kolostor épületében. Képzések lelki gyakorlati és lelki vezetéssel. A kurzusok teljesítői oklevelet kapnak. 2021. október 8-10. között őszi szemeszter. Bővebb információ: <https://ferencesakademia.webnode.hu>

Családpasztorációs továbbképzés a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. A képzés a lelkipásztorok (papok, diakónusok, lelkivezetők) munkájához nyújt szakmai segítséget a különböző tevékenységi területeikhez kapcsolódó teológiai és pszichológiai ismeretek kombinálásával. A képzés előadói főiskolánk oktatói: Asztalosné Elekes Szende, Bakos Gergely OSB, Kézdy Anikó, Nobilis Mária, Somogyiné Petik Krisztina, Papp Miklós, Varga Kapisztrán OFM. Érdeklődés, kérdés esetén kérjük, keressék Röder Tamásné +36/1-486-4428-as számon, illetve a csaladteologia@sapientia.hu e-mail címen. További információ: <https://sapientia.hu/kepzes/csaladpasztoracios-tovabbkepzes-papok-es-diakonusok-szamara>

BÚCSÚ

Budapest, VIII. kerület Magyarok Nagyasszonya téri (volt Rezső téri) Magyarok Nagyasszonya-templom felszentelésének 90. évfordulóján, október 10-én, vasárnap 10 órakor Berta Tibor püspök úr tartja a búcsú ünnepi szentmisét.

A Budapest Soroksár-Újtelepi Fatimai Szűzanya-plébániatemplom (1237 Budapest, Szent László u. 149.) 2021. október 17-én várja a zárandok testvéreket a templom búcsújára. 11 óraor ünnepélyes rózsafüzér, 12 óraor ünnepi szentmise, majd körmenet a Szűzanya feldíszített szobrával.

KIÁLLÍTÁS

„Eucharisztikus csodák a világban” című kiállítás október 14-ig, a „Népek igaza” Isten szolgája Márton Áron püspök hitvallóról készült kiállítás pedig folyamatosan tekinthető meg a Budapest, VIII. kerület Tiszviseletelep Magyarok Nagyasszonya téri (volt Rezső téri) Magyarok Nagyasszonya-templomban vasárnapként 9-12 óráig, szerda kivételével minden hétköznap 16.30-18.30 óra között. Mindenkit szeretettel hívnak és várunk.

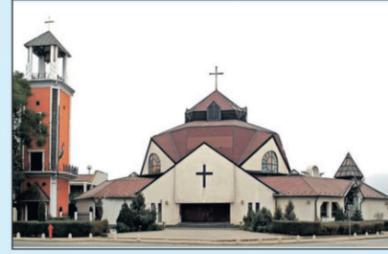
MEGHÍVÓ

I. Kántortalálkozó kerül megrendezésre 2021. október 02-án, szombaton 13 órától az Ecséd, Szentkút-völgye Boldogasszony-kápolnában (3013 Ecséd, Akács u. 36.). Az idei jubileumi évet lezáró rendezvény mottója Szent Ágostontól származik: „Qui cantat, bis orat!” („Aki énekel, az kétszeresen imádkozik!”) Szeretettel várják a kántor testvéreket és minden érdeklődőt!

A pesti Jézus Szíve-templom Musica Sacra kórusa ötvenéves fennállását ünnepli. Várunk minden régi tagot és kísérelőket találkozásra, közös ünneplésre és együtt éneklésre 2021. október 9-én, szombaton. A 15 óraor kezdődő jubileumi szentmisét estig tartó agapé és beszélgetés követi. Visszajelzést kérünk: musicasacra50@gmail.com

JÓTÉKONYSÁGI KONCERT

Az improvizáció művészete - játékonysági hangverseny: október 9-én, szombaton 19 órától a Rózsák terei templom orgonájának megmentéséért a Budapesti Árpád-házi Szent Erzsébet-templomban (1074 Budapest, Rózsák tere 8.). Műsoron: *Hét improvizáció szentírasi részletekre.*

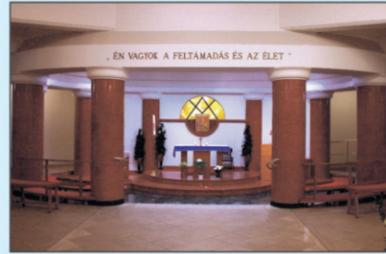

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT,

valamint

ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.

Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartási ideje

Hétfő – péntek: 10 – 16.30 óráig. Telefon: 1/203–8912

Plébániairoda nyitvatartási ideje

Hétfőtől péntekig: 10 – 11.30 és 13.00 – 16.30. Tel./fax: 1/203–8915

Templomunk miserendje

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00. Szombaton 7.00, 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.

Internet: <http://szentgellertplebania.hu>

E-mail: iroda@szentgellertplebania.hu

A hirdetések tartalmáért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Tisztelt Olvasóink!

Az egyházi közleményeket és híreket szerkesztve közöljük. Megértésüket köszönjük.

A szerkesztőség

ÁLLÁS

BETEGÁPOLÁSBAN GYAKORLOTT, keresztény segítőket keresek Budára. T.: 06/20-370-5989

ELTARTÁS

FIATAL, KERESZTÉNY HÁZASPÁR Székesfehérváron és környékén eltartási vagy életjáradéki szerződést kötne arra rászoruló idős hölgyvel vagy úrral. A válaszokat a viragadam2@gmail.com vagy a 8000 Székesfehérvár, Rába utca 66/2. postai címen várjuk.

ÉLETJÁRADÉKOT fizetnék idős személynek, ingatlanért. T.: 06/20-629-0916

KIADÓ

KIADÓ hosszú távra, Budapesten, a nyugati pályaudvar közelében, liftes ház 3. emeletén, 36 nm-es, egyszobás, álló galériás, bútorozott, gépészteljes is felszerelt lakás egy vagy két nemdohányzó diáknak vagy fiatal párnak. Érdeklődni: 06/20-373-7090

RÉGISÉG

EGYKORI PIARISTA diák antikvitása régiséget vásárol. T.: 06/20-980-7570

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI. kerület, Andrássy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

TÁRSKERESŐ

69/190 CM, széles érdeklődési körű közgazdász, római katolikus férfi, hasonló érdeklődésű, független, magas, csinos, nemdohányzó, budai vagy belvárosi diplomás hölgy ismeretséget keresi, 64-69 évig. Telefonszámú választát a Kiadóba kérem. Jelige: hit és szeretet.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

TÖBB ÉVTIZEDES tapasztalattal vállaljuk ólomüveglakok restaurálását, tervezését, kivitelezését. Tóth Erzsébet tel.: 06-20-438-5993; www.uevegfestes-stainedglass.hu

Egyházi zenei rovatunkat *Mértékadó* című kulturális mellékletünkben olvashatják.

Énekeljétek zsoltárt, himnuszt és szent énekeket az Úrnak!

Sapszon Ferenc a NEK zenei programjáról

Erdő Péter bíboros, prímás a Liszt- és Kossuth-díjas Sapszon Ferencet, a Magyar Örökség-díjas Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola alapítóját és művészeti vezetőjét kérte fel, hogy az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus Liturgiai és Egyházzenei Albizottsága elnökeként állítsa össze a világesemény zenei programját. A kongresszus lezárultával arra kértük a karnagy-zeneszerzőt, értékelje a hét zenei történéseit.

– Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kétségkívül beragyogja hazánk legújabb kori történetét, különösképpen, hogy Budapesten másodikjára került sor a Katolikus Egyház életének talán legnagyobb és legfontosabb eseményére. Egy-két alkalmat leszámítva, lényegében Önre bízta a teljes zenei program megtervezését és megvalósítását.

– Amikor váratlanul megkaptam bíboros úr megbízását, hogy a NEK Liturgiai és Egyházzenei Albizottsága elnökeként előkészítsem és irányítsam az eucharisztikus kongresszus zenei szolgálatát, többféle érzés töltött el. Először is éreztem, hogy ez óriási felelősség, hiszen hatalmas feladat egy ilyen világesemény zenei programjának összeállítása és megvalósítása. Nagy megtiszteltetés olyan óriások nyomába lépni, mint akik az 1938-as kongresszus zenei vezetői voltak: Harmat Artúr és Bárdos Lajos. Ugyanakkor öröm töltött el a lehetőség, hogy azon munkálkodhatok, minél méltóbban dicsérjük a liturgiában Isten önmagát feláldozó és szétosztó szeretetét. Munkámat a Szűzanya segítségére és a Szentlélek irányítására bízta. Nagyszerű munkatársaim voltak Vadas Tamás egyházzenei kórusiskola tanára és Tóth Márton, a kórusiskola Exsultate fiú vegyes karának karnagya személyében, de Sztankó Attila atyára is mindig számíthattam.

– Hatalmas repertoárt kellett összeállítani, hogy minden rendezvény, esemény a megfelelő és méltó zenei kiegészítést kapja. Hogyan, milyen szempontok szerint választotta a műveket?

– A program összeállításakor az egyes misék liturgikus szövegeiből indultunk ki, megkeresve, esetenként megkomponálva a szükséges liturgikus tételek (introitus, válasszos zsoltár és rezponzuma vagy graduale, alleluja, communio) egyszerű, és a nép által is könnyen énekelhető gregorián dallamait. Az egyik legfontosabb szempontunk és célunk az volt, hogy mindenki teljes emberként vehessen részt az ünneplésben az énekével. Hiszen az éneklés a legégszisztenciálisabb, legőszintébb, legtermészetesebb és legszebb megnyilvánulása az ünneplő közösségnek, részvételünk legteljesebb módja. Ha egy introitust éneklünk, a Szentírást énekeljük, és Isten szavát énekelni hatékony erő, amely átalakítja az embert. Szóljon meg a szentmiséken, a zsolozsmákon az egész

éneklő Egyház! Az ének a liturgiában nem dísz, nem hozzáadás, hanem szükséges, sőt nélkülözhetetlen, és a teljességéhez szervesen hozzátartozik. Tehát nem a liturgia ruhája, hanem a teste. Szent Pál tőlünk is azt kéri, amit a kolosszei hívektől: „Énekeljétek hálás szívvel zsoltárt, himnuszt és szent énekeket az Úrnak.” A közösség énekében az egész Egyház hangja szólal meg. Nem én énekelek, hanem az Egyház tagja lévén bekapcsolodom az Egyház énekébe. Nem azért énekelek, mert szép a hangom, hanem azért, mert Isten népéhez tartozom, és a közös hangba bele kell adnom a magamét is. Így például a nyitómisére, amelyen ezerkétszáz gyermek volt elsőáldozó, olyan gyermekénekeket válogattunk, amelyeket az elsőáldozók is el tudnak énekelni. Persze ezeket le kellett írni, mindhez zenekari kíséretet kellett komponálni, majd felvenni és szétküldeni, hogy megtanulhassák az elsőáldozásra készülőket. Segítség jelentett, hogy közben párhuzamosan az Egyház készülő új énekeskönyvén dolgoztunk, így sok értékes anyag állt rendelkezésünkre. Következett a legmegfelelőbb ordináriumok kiválasztása, majd az egész liturgikus vázban az odaillő egyéb énekek elhelyezése. Így kerültek be értékes magyar népénekek, a taizéi közösség világszerte ismert, kedvelt és megimádkozott énekei. Ezek hangszeres szövegekkel való felépítése szintén nagy feladatot jelentett. Emellett beillesztettünk a programba más, együtt énekelhető énekeket és kórusműveket is, hogy emeljék a közös imádság szépségét, segítsék a hitben való elmélyülést, Isten közelségének átélését. Törekedtünk arra, hogy jól érezze magát külföldi és magyar, idős és fiatal egyaránt, és figyeltünk az ökumenikus szempontokra is.

– Az ilyen jellegű háttér munkát a laikus sokszor nem is tudatosítja magában, csak arra kapja fel a fejét, hogy

adott esetben micsoda zenei minőséggel találkozunk. Ezek szerint nem egyszerűen „zenei rendezésről” volt szó, hanem sokkal-sokkal többről. Említette, hogy többek között komponálni is kellett.

– Sok művet kísérettel kellett ellátni vagy meghangszerelni, hogy minél méltóbban szólalhasson meg. Sokat segített ebben Werner Gábor. Werner Alajos atya közismert Mercedes-miséje így hangozhatott el először zenekari kísérettel. De új oltárszentség-himnuszt is készítettünk. Vaughan Williams minden-szentek ünnepére készült csodálatos himnuszához magyar szöveget írtunk, majd zenekari kísérettel láttuk el. Kiss Zsuzsanna nagyszerű, új zenekari kíséretet komponált a Boldogasszony anyánk népénekhez. A kongresszus himnuszai többféle feldolgozásban is megszólalt, az eredeti mellett Kovács Szilárd és Pejtsik Péter zenekari kísérettel is. Mindenből kottákat kellett készíteni, egyrészt a kórusok, zenekarok részére, másrészt a liturgikus kísérőfüzetek számára. Az énekek megismertetésére műsorozatot indítottunk, amelyet a Katolikus Rádió és a Mária Rádió sugárzott. Ugyanígy fölvtettük a körmenet népénekeit is.

– Kik szólaltatták meg a kiválasztott műveket, és hogyan választották ki az előadókat? Sokan megemlítették, hogy igen magas zenei minőséggel találkozhattak a résztvevők az eseményeken.

– A kongresszus valamennyi programjához meg kellett keresnem a közreműködőket: kórusokat, szólistákat, orgonistákat, karnagyokat, zenekarokat. Szerettem volna, ha a nyitó- és a zárómisére összkar énekel. Mivel a nyitómise egyúttal a katolikus iskolák Veni Sancteja, illetve elsőáldozási mise is volt, adta magát, hogy elsősorban gyerekkórusok énekeljenek. A jelentkező gyerekkarok vagy templomi szkölák, vagy katolikus isko-

lák kórusai voltak. Az énekes iskolákat a Szent Angéla képviselte. A kórusiskola vegyes kara mellett így egy közel hétszáz fős gyerekkórus énekel, közreműködött a Weiner konzervatórium zenekara.

Arra gondoltam, a zárómisére énekeljenek azok a háttérben túli és anyaországi kórusok, amelyek éveken, sokszor évtizedeken keresztül alázatosan, névtelenül, sokszor áldozatot hozva szolgálnak hétről hétre a liturgiában. A felhívásra nyolcvankét kórus jelentkezett, így a zárómisére egy 2150 fős kórus énekelhetett. A velük való kapcsolattartásban óriási segítséget nyújtott Varga László atya. A zárómisére nagy örömmel együtt muzsikáltunk az Operaház ének- és zenekarával.

A szombati misén, a Kossuth téren a Váci Székesegyházi Kórusiskola Tanári Énekkara és Szent Cecília kórusa énekelte, a Honvédség Központi Fúvószenekara kísért Csizmadia Zsolt és Varga László vezényletével, majd a fátylós körmenet után a Hősök terén, a záróáldás alkalmával az Egyetemi (Kisboldogasszony-) templom Don Bosco kórusa, a Magyar Honvédség Veszprém Légierő Zenekara és a Magyar Honvédség Székesfehérvár Helyőrségi Zenekara közreműködött.

Külön meg kell említenem a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola kórusait, elsősorban a régi növendékekkel kiegészített nagy vegyes kart. Ők biztosították a zenei szolgálat állandó minőségét. Közel száz különböző hosszúságú és nehézségű művet kellett megtanulniuk. A szombat délutáni misét leszámítva minden szentmisén szolgáltak, és ezen felül még egy latin gregorián laudest is énekeltek. Sokszor kora reggeltől késő estig szolgálatban voltak. Augusztus második felében minden nap reggel kilenctől délután négyig próbáltak. Le a kalappal előttük! A végére elfáradtak, de a fáradság elmúlik, az élmény azonban megmarad, kegyelmi forrásaiból pedig élet, új erő fakad.

– Említette a próbákat. A járványhelyzet különösen közelről érintette az énekeseket, zenészeket, művészeket. Volt emiatt fennakadás az elkészület alatt? Egyáltalán, hogyan lehetett ennyi ember számára megfelelő alkalmakat teremteni arra, hogy ezt a rengeteg művet megtanulhassák és még be is gyakorolják a kórusok, zenekarok?

– A 2020-ról a következő évre halasztott kongresszusra való felkészülés nagy feladatot rótt a kórusokra és karnagyokra, hiszen a járvány miatt nem lehetett próbákat tartani. Sokan vállalták, hogy online módon, szólamonként, hősies erőfeszítéssel tanítják meg a hatalmas anyagot. A művek kottáit egy tárhelyről lehetett letölteni. Különböző nehézségi szinteket állapítottunk meg, így minden kórus a lehetőségeihez mérten vehetett részt az éneklésben. Amikor enyhültek a járvány miatti korlátozások, komoly feladatot jelentett a próbák megszervezése a nagy létszámú kórusokkal. A zárómise nagy összkarat három részre osztottuk, és Gazdagréten tartottunk egy-egy bő négyórás próbát. Már ez a közös éneklés is örömmel vártunk az együttléttünk. Ugyanitt próbáltunk a gyerekkórusokkal is.

”

A közösség énekében az egész Egyház hangja szólal meg.

Nem én énekelek, hanem az Egyház tagja lévén bekapcsolodom az Egyház énekébe. Nem azért énekelek, mert szép a hangom, hanem azért, mert Isten népéhez tartozom, és a közös hangba bele kell adnom a magamét is

– A kongresszus ideje alatt nem találkoztunk a zenei szolgálatot ellátók nevével, de érdemes megemlíteni, hogy mindvégig igen elismert művészek működtek közre az eseményeken, még ha alázatosan a háttérben maradtak is.

– A kongresszus miséire olyan orgonistákat kértem fel, akik amellet, hogy nagyszerűen vannak a liturgikus élettel. Így hallhattuk Sirák Péter, Kaposi Brúnó, Virágh András Gábor, Horváth Márton Levente, Hegyi Barnabás, Bednarik Anasztázia, Harmath Dénes és Lantos István orgonajátékát.

A karnagyok kiválasztásánál a szakmai kiválóság mellett a tanúságtévő élet is szempont volt. Az egyes műveket Blazsek Andrea, Semjénné Menus Gabriella, Sapszon

Borbála, Szebellédi Valéria, Katona Tibor, Medveczky Ádám, Ménesi Gergely, Tardy László és Varga László vezényelték. A zárómise külön meglepetése volt, hogy Magyarországra érkezett Marco Frisina, a Vatikán világszerte kedvelt pap zeneszerzője. A Statio Orbis misén elhangzó három művét ő maga vezényelte. A darabok között szerepelt az a Szederkényi Károly atya által rendelt kórusmű is, amelynek szeptember 8-án volt az ősbemutatója.

– Melyek voltak a legnehezebb, és melyek a legfelelősebb pillanatok, helyzetek?

– A zenei program felelőse az egyik legnagyobb küzdelmet az idővel vívja. Egy bevonulás három percet tarthat, a felajánlás lehet négy, de akár hét perc hosszú is. Szinte tervezhetetlen. Sokszor hirtelen kell dönteni, hiszen a liturgia élő folyamat, szükség van az improvizációra. És mivel a zene szerves része a liturgiának, együtt kell hogy éljen, lélegezzen meg a liturgikus eseménnyel. Így történt, hogy a zárómise a felajánlásra eredetileg tervezett Kodály-művet hirtelen át kellett tennem az előkoncert művei közé, mert Frisina hét perces műve pont a felajánlásra készült. Majd – mivel a misét megelőző zenei ráhangoló hangverseny kicsit rövidnek tűnt – a mise végéről egy művet szintén ide kellett beillesztenem, vagy el kellett hagynom az áldoztatás végi taizéi *Ubi caritas*.

És ekkor megtapasztaltuk a „rendező” Szentlélek vezetését. Liszt művéből éppen abban a pillanatban hangzott fel a felkiáltás: „Tu es Petrus”, amikor a pápamobil megérkezett a Hősök terére; a Szent- atya pont akkor ért a felajánlás utáni könyörgéshez, amikor a Frisina-mű befejeződött. Ezt mi ilyen pontosan nem tudtuk előre kiszámítani!

– Visszatekintve, hogyan értékelték? Sikerült megvalósítani, amit szeretett volna?

– Az egész zenei anyaggal minden szereplőt szerettem volna többre inspirálni, és példát mutatni. Kipróbáltuk, milyen az, amikor a zsolta nem orgonakísérettel hangzik el, hanem az őseredeti megszólaláshoz hűségesebben, hűros hangszeren. Ezért például a Hungexpón egy kifejezetten erre az alkalomra Finnországból hozott kanelével kísértük a zsoltaókat.

Megmutatkoztott a zene óriási erve, amely egy kiállítócsarnokból is képes szakrális teret varázsolni, szakrális atmoszférát teremteni, egységre hangolni a szíveket. Mindenki megtapasztalhatta, hogy a zene nem csupán mellékes háttér, ami alatt „nem történik semmi”, hanem szebben tud beszélni minden prózai szóval. Bebizonyosodott, hogy a hívó közösség igenis képes és szeret együtt énekelni introitust, communiót és népéneket egyaránt, csak felé kell fordulni. Remélem, hogy a zene is segít megérezni: a kongresszus főszereplője az Oltárszentségben is közöttünk lévő, önmagát nekünk ajándékozó Jézus volt. Hála érte!

Horogszegi-Lenhardt Erika
Fotó: Merényi Zita

Alázattal győzni, méltósággal veszíteni

Puskás Ferenc egykori iskolájának sportnapján jártunk

Szeptember 24-én, az Európai Diáksport Napján 2021 métert futottak a kispesti Reménység Katolikus Általános Iskola diákjai, majd mindenféle sportprogram közül választhattak a Nagyboldogasszony-templom körül. A testmozgás rávezet a lelki-teszt egészség és egymás segítségének fontosságára és még arra is, hogy a padlóról mindig fel tudjunk állni. Nem csak fizikai értelemben.

Az Európai Diáksport Napját hagyományosan szeptember utolsó péntekjén rendezik meg, melyhez több iskola is csatlakozik. Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyének abban az intézményében jártunk, ahol külön kis sarkot szenteltek világhírű focistának, Puskás Ferenc emlékének, és amelynek diákjai fogadhatták Ferenc pápát kora reggel a reptéren. Nem akárhogyan. Az iskola igazgatója, Géczy Árpád átnyújtott a Szentatya-nak egy vörös alapon fekete csíkos Puskás-mezt, amelyet az Argentínából származó egyházi nagy örömmel azonnal kicsomagolt.

A Reménység Katolikus Általános Iskola nemcsak a pápát lepte meg, hanem a gyerekeket is új sportágak felkínálásával. A diákok készültek arra, hogy kipróbálhassák a helyi templom melletti térkőre kihelyezett evezőpadokat (ez esetben az sem baj, ha nem vízben eveznek), vagy megismerkedhessenek a tchoukball elnevezésű, kézilabdára hasonlító labdajátékkal.

Az elmúlt években rendezett sportnapokon már szereztek tapasztalatot olyan sportokról, mint a kézilabda, a kosárlabda, a tánc, a hullahopp karikázás és a kötélhajtás. De már azt is tudják, mit jelent a cheerleading.

Mindehhez a forgószínpadszerű sportpályákat fel kellett építeni a budapest-kispesti Nagyboldogasszony-plébániatemplom körül, nem messze az iskolától. A diákok és a pedagógusok kilenc óra

Kürti Zoltán testnevelő tanár

mény tanulóinak életében igen fontos a mozgás. Sok tanuló jár versenyszerűen vagy csak hobbiként sportolni.

„A szülőknél plusz feladat edzésekre vinni a gyerekeket, de mindenképpen megéri. Az a gyerek, aki sportol, jobban tudja osztani az idejét, jobban tud koncentrálni, és ez a tanórákon is megmutatkozik.”

A templom elé kipirosodva érkeznek meg az első futók. Egy nyolcadikos lány elmond-

panelre dobásában. Körülbülül nyolc másodpercenként van egy rálövés, így ma a világban ez a leggyorsabb kézilabdajáték.

Tizenöt perc alatt meg lehet tanítani az öt legfontosabb szabályt, de mindenkinek az a legnehezebb, hogy más játéktípusra vagyunk szocializálva: arra, hogy belenyúljunk a labdába, és akadályozzuk az ellenfelet. Ismeretlen, hogy hagyjuk a másikat játszani, hadd nyújtsa a legjobb tudását.

foghatják meg a kötél két végét. A testnevelő azt is elmondja nekik, hogy a sport megtanít alázattal győzni, és méltósággal veszíteni. Az élet is hoz nehézségeket, de mindig fel kell állnunk a padlóról, mindig újra kell kezdenünk, ehhez persze hit is kell.

A sportban sokszor csapatban gondolkodunk, a „mi”-ben, és nem az „én”-ben – halom az alsósoknak mondott életigazságokat.

után már elkezdtek átcipelni a sporteszközöket a templom melletti térre. Izgatottan sorakoztak a kisebbek is, hogy az úton ügyesen vigyék a padot, tanárok pedig sportruhában, hullahopp karikával, sporteszközökkel a kezükben igyekeztek a térre.

Fél tíz körül megérkeztek a polgárok és a rendőrök, hogy a 2021 méteres futásnál a forgalom lezárásával biztosítsák az Ady Endre úton való át-

jutás lehetőségét az iskola diákjainak és tanárainak, illetve rendőrautóval felvezessék a futókat a szűk kispesti utcákon.

Rövid bemelegítés után az iskola diákjait szentelt vízzel hintette meg egy sportruhába bújt férfi – mint később megtudtuk, Forgács Balázs atya, aki maga is csatlakozott a sportolókhoz.

Miklós Zsuzsanna, az egyik ötödik osztály osztályfőnöke elmondta, az intéz-

ja, hogy a kicsik még nagyon szeretnének az élre törni, de akkor is ők futottak be először, ez így szokás, mégis csak ők a legnagyobbak. „Sokan elestek futás közben, segítettünk nekik felkelni. Figyeltünk egymásra, mert szűk volt az utca, és nem volt sok hely, hogy egymást kikerüljük.”

Közben egy rendőrnő és egy tanárnő is befut a célba, látszik, hogy élvezik a diákokkal való közös mozgást. A végzős lány elmondja, hogy is szeretné beépíteni a mozgást a mindennapjaiba. Az osztálytársai általában küzdősportot üznek, táncolnak vagy kézilabdáznak. „Én szeretnék bokszolni, mert az megmozgatja az egész testet, jól ki lehet adni a felgyűlt feszültséget, és önvédelemre is kiváló. Általában azért a fiúk fiús, a lányok lányos sportot üznek. A mostani programokból én is várom a táncot nagyon, de az evezőpadra is kíváncsi vagyok.” Az osztálya már el is kezdte a sorsversenyt, így gyorsan félbeszakítjuk a beszélgetést.

A templom oldalában hálós panelek sorakoznak. Néhány fiatal egy kisebb labdával várja az iskola tanulóit, vezetőjük Kunos Anita. Mint később megtudjuk, Magyarországára 2016-ban ő hozta be a tchoukballt, és nemzetközi szinten is szakadó. „A játékosaimmal meghívtak a mai sportnapra, holnap pedig egy nemzetközi tornára megyünk.”

Lelkesen mutatja be ezt a számunkra idegenül hangzó labdajátékot, amely 1970-ben Svájcban indult. „Olyan labdajátékot akartak, ami ütőképes: ebben a sportban a test-test elleni küzdelem nem megengedett. Tulajdonképpen ez a sport a kézilabdából, a röplabdából és a fallabdából származik. Panelekre, hálós felületekre kell a labdát dobni egy kosárlabdázásra alkalmas méretű pályán. Az alapelv az, hogy a csapatokként hét-hét játékos nem gátolhatja egymást a labda passzolásában és

Ez a játék asszertív: itt együtt és egymás mellett játszunk. Az életben is jó az a hozzáállás, amire ebben a sportban szükség van, hogy ne bántunk a másikat, úgy is tudunk érvényesülni, de tegyük bele a magunkét.”

Egy fiúcsapat lelkesen táncol a templom bejárata előtti téren a Billie Jeanre, mások hullahopp karikával vagy pompomokkal lejtének – meglepetésünkre még a fiúk is élvezik ezt a mozgásformát. A templom egyik oldalán csapatokba ugróköteleznek, másik oldalán pedig labdajátékokat üznek.

Itt találjuk az iskola igazgatóhelyettesét, Kondás Balázst, aki a másodikosok tanítója. „Műszaki vonalról indultam, gépészmérnöként végeztem – hallgatom tágra nyílt szemmel főleg, hogy kevés férfi tanítóval találkoztam eddig. – A főiskolán tanító szakot is végeztem, ez közel állt hozzám, mert az édesanyám is az.”

Négy éve kerültem az iskola igazgatóhelyettesnek, akkor Kürti Zoltán testnevelő tanár kollégámmal beléptünk az Európai Diáksport Nap elnevezésű kezdeményezésbe. Szeretnénk, hogy ez a nap a gyerekeknek élményt nyújtson, és hogy válasszanak maguknak valamilyen sportágat, épp ezért a kerületben elérhető egyesületeket hívjuk meg. A tavalyi táncbemutató után rengeteg diákunk jelentkezett a kerületi egyesületbe táncolni. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy katolikus iskola lévén ne csak a lelki, hanem a testi egészségünk is meglegyen.

Emiatt sok sporttevékenységet tervezünk év közben is a gyerekeknek, például a délutáni tanár-diák meccseket. Az iskola melletti szomszédos telket megvásárolta nekünk a fenntartó, oda sportpályát tervezünk.”

Nem messze tőlünk Kürti Zoltán kötélhúzással várja a gyerekeket, akik nagyon figyelnek, tudják, hogy sípszóra, és nem a becsapós tapsra

A testnevelő tanár, amikor éppen van két perce, elmondja, hogy a kerületi iskolákban próbálják a gyerekeket bevonni az egyesületi életbe. „Nagyon fontos nekünk, hogy hitteles edzők foglalkozzanak a gyerekekkel, és a diákok megtalálják a képességeiknek megfelelő sportot. A délutáni foglalkozásokon jó helyen szeretnénk tudni a gyerekeinket. Gyakran halljuk: »ép testben ép lélek«, de nem idézik pontosan az eredeti mondást, mely így hangzik: »Imádkozzatok, hogy ép testben ép legyen a lélek.«”

Nekünk katolikus iskolaként imáért nem kell a szomszédba menni – teszi hozzá. – A testmozgás területén a magyar társadalomnak viszont van hova fejlődni. Mérföldkő volt a mindennapos testnevelés bevezetése, de az infrastruktúra még távolról sem ideális. A fenntartó és az iskola vezetés mindent megtesz, hogy a jó ötletek meg is valósuljanak. Gyakorlatilag nyitott kapukat döngöztünk a kéréseinkkel. Vidéki emberként tudom, hogy egykori pincében, átalakított istállóban, udvaron is lehet sportolni. A gyerekek a mozgással nagyon motiválhatók. Nyerni akarnak, de nem mindenáron. Szerintem ez különbözteti meg a katolikus szellemiségű testnevelést a világi szemléletűtől, ahol a győzelmet, a testkultuszt helyezik előtérbe.

Nekünk is fontos a győzelem, de az is a felelősségünk, hogy a vesztest ne hagyjuk az út szélén.

Ha nincs elég bordásfal, akkor pedig szorítsunk helyet, hogy mindenkinek jusson.”

Bár sportnapra látogattunk, de hoztunk magunkkal onnan elég muniókat a mindennapi feladatok végzéséhez, a nehézségek leküzdéséhez. Jó volt látni, ahogyan a test és a lélek felfrissül, és ahogyan a mozgás által kipirosodnak a kiskamasz- és gyermekarcok.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Fábrián Attila

HÍREK KÉPEKBEN

● Szocska A. Ábel nyíregyházi megyéspüspök ezüst papi mellkereszttel köszönte meg Bárány Péter pircsei parókus életmentő segítségét. Néhány nappal ezelőtt egy temetési szertartás végén, a részvétnyilvánítások után az egyik sírásó elesett és a fejét beverte a járdába.

Péter atya először arra gondolt, hogy az illető csak elájult, leesett a vérnyomása, hiszen sápadtnak tűnt. Az atya ez alapján próbálta orvosolni a bajt: égnek emelte a férfi lábát, hogy minél több vér kerüljön a fejébe. De hamar rájött,

hogy se pulzusa, se szívervése nincs a betegnek, a mellkasa sem emelkedik: ekkor telefonáltak a mentőknek, hiszen ebben az esetben komoly a baj, már szakemberre van szükség. A mentőautó negyed óra alatt ért ki a helyszínre. A mellkaskompressziót a telefonálástól a mentő megérkezéséig végig Péter atya. Aznap Szent Liturgiát tartottak a férfi gyógyulásáért. Péter atya azt tette, amit a helyzet megoldásához tőle telhetően tehetett.

Közben higgadt maradt. S ez már nem az első ilyen kiélezett helyzet az életében: korábban töltött fegyverrel hadakozó embert is megnyugtatót már. (...)

● Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK) miatt elhalasztva, szeptember 19-én tartották a Békés megyei Gádoroson, Snell György püspök, a Szent István-bazilika egykori plébánosának szülőfalujában a Kisboldogasszony-búcsút. Az ünnep keretében megáldották a NEK-nek emléket állító mozaikot, amely az első ilyen alkotás az országban.

